

РФ ДРОНОМ ВДАРИЛА ПО АВТОБУСУ З ШАХТАРЯМИ

Російська армія завдала удару по цивільному автобусу, який після зміни перевозив шахтарів з підприємства ДТЕК. За оновленою інформацією, загинули 12 людей, ще щонайменше 16 отримали поранення.

Генеральний директор ДТЕК (Донбаська паливно-енергетична компанія) Максим Тімченко розповів, що росіяни атакували людей, які поверталися додому після роботи. Це був неспровокований терористичний акт проти суто цивільного об'єкта. Максим Тімченко повідомив, що ця атака стала найбільшою одночасною втратою для компанії від початку повномасштабного вторгнення Росії та одним із найтемніших днів в історії ДТЕК.

«Я отримав жахливу звіс-

тку про те, що автобус з шахтарями ДТЕК було атаковано російськими дронами. Щонайменше 12 людей загинули, ще 16 отримали поранення. Деталі трагедії ще уточнюються, але вже зараз можна з упевненістю сказати — це був терористичний удар по суто цивільному об'єкту, якому не може бути жодного виправдання», — наголосив Тімченко.

У компанії зазначили, що всім родинам загиблих та постраждалих буде надано необхідну допомогу.

Також міністр розвитку

громад та територій України Олексій Кулеба нагадав, що цього тижня російський безпілотник навмисно вдарив по поїзду «Укрзалізниці». Тоді четверо пасажирів загинули безпосередньо у вагоні. Також 1 лютого, російські війська знову завдали удару по цивільних.

«За оновленою інформацією, загинули 12 людей. Є поранені. Люди, які просто працювали й поверталися додому. Висловлюю щирі співчуття родинам і близьким загиблих», — повідомив Кулеба.

Він наголосив, що другу добу поспіль окупанти цілеспрямовано атакують об'єкти цивільної залізничної інфраструктури на Сумщині.

Так, серія ударів дронами по станції та локомотивному депо в Конотопі тривала з вечора: пошкоджено колії, територію станції, ремонтний цех і адміністративну будівлю депо, виникли пожежі. Для ліквідації наслідків залучали пожежний поїзд. Працівники перебували в укриттях і не постраждали.

Такі обстріли мають сис-

темний характер і спрямовані проти цивільної логістики та людей, які забезпечують роботу транспорту й життєдіяльність країни. Попри руйнування та затримки, залізничники продовжують виконувати свої обов'язки.

Нагадаємо, внаслідок російського удару по пасажирському потягу «Барвінкове-Львів-Чоп» на Харківщині 27 січня загинули шестеро людей.

Віра Хмельницька
ТСН

Фото: ДТЕК

BCU Foundation

PRESENTS

RESILIENT HEARTS

AN EVENING WHERE COMPASSION MEETS ACTION

WITH CELEBRITY CHEF YEVHEN KLOPOTENKO & JOURNALIST CAOLAN ROBERTSON

SATURDAY | 21 | FEBRUARY

5:00 PM

OLD MILL TORONTO

YEVHEN
KLOPOTENKO

CAOLAN
ROBERTSON

(416) 763-3388 | WWW.BCUFOUNDATION.COM | TICKETS \$250

НЕБАЧЕНІ ВТРАТИ РОСІЇ З ЧАСІВ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ:

РОСІЯ ВТРАТИЛА 1,2 МІЛЬЙОНА ВІЙСЬКОВИХ З ПОЧАТКУ ВТОРГНЕННЯ, УДВІЧІ БІЛЬШЕ НІЖ УКРАЇНА

Знищена російська техніка та загиблі російські солдати в районі Херсонської лінії фронту поблизу села Кринки 14 квітня 2024 року
Фото-Костянтин Ліберов/Libkos/Getty Images

Кремль заперечує заяву про те, що під час війни в Україні Росія зазнала найбільших втрат серед усіх великих держав у будь-якому конфлікті з часів Другої світової війни.

У повідомленні Центру стратегічних і міжнародних досліджень (The Center for Strategic and International Studies (CSIS)) що у Вашингтоні, опублікованому у вівторок, 27 січня, йдеться про те, що з лютого 2022 року по грудень 2025 року Росія зазнала 1,2 мільйона втрат, що включають загиблих, поранених та зниклих безвісти, у період з лютого 2022 року по грудень 2025 року. Тільки в 2025 році російські втрати склали приблизно 415 000 осіб, що в середньому становить майже

Тіла загиблих російських солдатів у районі Бахмута в Донецькій області, Україна, 29 червня 2024 року
(Pablo Miranzo/Anadolu via Getty Images)

35 000 осіб на місяць. Крім того, з лютого 2022 року по грудень 2025 року на полі бою загинуло приблизно від 275 000 до 325 000 росіян.

З історичної перспективи ці цифри ще більш вражаючі. Російські втрати на полі бою в Україні більш ніж у 17 разів перевищують радянські втрати в Афганістані в 1980-х роках, у 11 разів перевищують втрати під час Першої та Другої чеченських воєн у 1990-х та 2000-х роках відповідно, і більш ніж у п'ять разів пере-

вищують всі російські та радянські війни разом узяті з часів Другої світової війни.

Втрати і загиблі російських військових на полі бою значно перевищують втрати і загиблі українських військових — у співвідношенні приблизно 2,5:1 або 2:1. Українські сили, ймовірно, зазнали втрат у розмірі від 500 000 до 600 000 осіб, включаючи вбитих, поранених і зниклих безвісти, а також від 100 000 до 140 000 загиблих у період з лютого 2022 року по грудень 2025 року. За таких умов, сукупні втрати Росії та України до весни 2026 року можуть досягти 2 мільйона осіб.

Також у повідомленні зазначається, що, незважаючи на суттєві втрати, Росія просувається зі швидкістю лише від 15 до 70 метрів на день і це тільки у своїх найбільших операціях. Це повільніше ніж майже будь-яка велика наступальна кампанія в будь-якій війні минулого століття, -повідомляють у CSIS.

З такими темпами, з початку 2024 року, російські війська захопили менше 1,5% території України. Для порівняння, Червоної армії знадобилося 1394 дні після операції «Барбаросса» (німецького вторгнення в Радянський Союз), щоб дістатися до Берліна під час Другої світової війни. Росія досягла цієї позначки (1394 дні) 19 грудня 2025 року, але ледь дісталася до Покровська, що за понад 500 кілометрів від Києва.

Крім цього, за словами

CSIS, російське виробництво занепадає, споживчий попит слабшає, інфляція залишається високою, а країна стикається з дефіцитом робочої сили. Економічне зростання сповільнилося до 0,6% у 2025 році, і Росія продовжує відставати в таких ключових технологіях, як наприклад штучний інтелект. Росія на даний момент не має жодної компанії в списку 100 найкращих технологічних компаній світу за ринковою капіталізацією.

У зв'язку з цими обставинами, в Росії значно знизилася підтримка війни серед населення. Наприклад, згідно з одним опитуванням, у травні 2023 року 57% росіян вважали, що більшість людей у їхньому найближчому оточенні підтримують війну, тоді як 39% були проти війни. До жовтня 2025 року ці цифри змінилися: 55% росіян вважали, що більшість людей у їхньому найближчому оточенні проти війни, тоді як 45% підтримували війну.

Коментуючи дослідження CSIS, речник Кремля Дмитрій Песков заявив, що наведені дані не можна вважати «достовірною інформацією» і що лише Міністерство оборони Росії уповноважене надавати інформацію про військові втрати. Проте остання заява Росії про військові втрати була зроблена аж у вересні 2022 року. Тоді повідомили, що загинуло трохи менше 6000 російських солдатів і з того часу жодної нової статистики не було оприлюднено.

Олександра Чорна
Джерела: CBC News, The Center for Strategic and International Studies (CSIS) official website
Фото: "Kyiv Independent"

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА ЩОДО РОСІЙСЬКОГО УДАРУ ПО АВТОБУСУ НА ДНІПРОВЩИНІ

Щойно провів селектор по ситуації в усіх наших регіонах. Дніпровщина: у Тернівці Павлоградського району був удар російських дронів по звичайному автобусу – автобус із шахтарями: на жаль, багато загиблих. Мої співчуття всім рідним та близьким. Також є поранені. Міста Нікополь, Марганець були з відключеннями електрики через удари дронів по енергетичних лініях. Були удари й по логістиці – по залізниці на Дніпровщині. На Сумщині, в Конотопі, сьогодні теж росіяни били по інфраструктурі залізниці. Залізничники реагують, відновлюють, стараються дуже швидко все лагодити і зберігають зв'язок між регіонами.

Була доповідь щодо Київської області: фактично щодня в області додається когенерація, це дуже важливо, дякую. Видаються теплові набори для людей, ми будемо збільшувати цю програму. Щодня на Київщині роздають близько п'яти тисяч таких наборів. Хочу подякувати Нафтогазу за підтримку цієї програми. Продовжується надзвичайно складна ситуація в Києві з теплом. Більш ніж 500 багатоквартирних будинків – без опалення. Досі ремонтні роботи. Це точно не може сприйматись як щось нормальне в місті, коли вже далеко не перший тиждень кількість будинків без тепла, кожен день, незалежно від ситуації, – сотні будинків. Є удари, немає ударів – все одно сотні будинків у Києві без опалення. Це означає, що роботи в місті – недостатньо.

Була доповідь МВС України по пунктах підтримки та обігріву в Києві. Більше людей зараз звертаються, і в кількох районах розгорнуті додаткові пункти. Надається гаряче харчування, усім хто потребує такої підтримки допомога буде надана. Лінія 112 працює, щоб фіксувати всі потреби. Є урядовий контактний центр. Місто хоча б у цьому повинно працювати з урядовими структурами швидше, дуже цього прошу, щоб люди могли отримувати вчасно допомогу й реальну інформацію.

Були також доповіді по ситуації на Харківщині, Черкащині, у Хмельницькій області, Чернівецькій області. Окремо ми обговорювали з міністром енергетики взаємодію з Румунією. Були доповіді по Донеччині, важливо, що на кожну потребу служби реагують – дякую за це. Одеса й область – триває відновлення після негоди, всі необхідні сили залучені. Є відключення на Кіровоградщині – роботи там ведуться. Були звіти й по Вінницькій області, Житомирській, також Полтавщині, по Миколаєву й області. Чернігівщина, Херсонщина, наше Запоріжжя та область – багато обстрілів, і на кожен із них має бути відповідь – як військова, так і дипломатична. Перше залежить від наших воїнів, але друге – більше від партнерів.

Була доповідь нашої переговорної команди. Вже є домовленість про зустріч – тристоронню – на належному рівні. Буде ця зустріч наступного тижня, як плануємо, у середу й четвер. В Еміратах, як і минулого разу.

Щойно говорив з Рустемом Умеровим. На завтра я призначив нараду, щоб погодити рамки розмови й підготувати все. У понеділок ввечері команда вже буде в дорозі на перемовини. Багато лідерів, різні країни з нами в цьому процесі, підтримують Україну, і фактично щодня ми координуємось. У лютому буде достатньо серйозна наша зовнішньополітична активність, і вже із завтрашнього дня – контакти та зустрічі.

Розраховуємо, що й американська сторона буде так само активна, і зокрема це стосується заходів деескалації – скорочення ударів, і багато залежить від того, що вдасться американській стороні, щоб люди довіряли і процесу, і результатам, безумовно.

Сьогоднішній російський удар по автобусу на Дніпровщині – це злочин, злочин показовий, який ще раз демонструє, що саме Росія несе відповідальність за ескалацію. Зло повинно зупинитись. Дякую кожному у світі, хто з Україною!

Слава Україні!

ОРБАН ЗВИНУВАТИВ ЄС У ПЛАНАХ ПРИЙНЯТИ УКРАЇНУ ДО СОЮЗУ У 2027 РОЦІ ЗАРАДИ БЮДЖЕТНИХ ВИПЛАТ

Прем'єр Угорщини Віктор Орбан заявив про існування «секретного документа» Брюсселя щодо вступу України до ЄС.

Прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан вважає, що Європейський Союз планує інтегрувати Україну до 2027 року.

Такий поспіх зумовлений бажанням Брюсселя включити Київ до наступного семирічного бюджетного циклу ЄС, який стартує у 2028 році.

Про це стало відомо з уривків інтерв'ю Орбана, які розповсюдив його пресекретар Золтан Ковач.

Вступ України в ЄС у 2027 році: Орбан про бюджетні плани Брюсселя

Орбан запевняє, що під час нещодавнього саміту лідери держав отримали стратегічний документ, де чітко окреслено наміри Брюсселя завершити вступ України саме у 2027 році.

«Вони хочуть прийняти Україну у 2027 році. Це тому, що вони хочуть надати Україні гроші з бюджету, семирічного європейського бюджету, який починається в 2028 році. Це означає, що... ці гроші будуть відібрані

у нас, центральноєвропейців», — стверджує він.

На переконання прем'єра, існує жорсткий дедлайн для приєднання України, щоб вона встигла отримати право на фінансування до початку нового бюджетного періоду.

Водночас Орбан вкотре виступив категорично проти євроінтеграції Києва.

Він заявив, що Україна нібито неспроможна захистити континент від РФ і її членство не посилить спільноту, а лише «втягне Європу у війну».

Замість фінансової підтримки України Орбан пропонує спрямувати ці кошти на переозброєння країн ЄС.

Він наголосив, що вважає лінією оборони проти Росії не українські рубежі, а виключно кордони країн-членів НАТО.

Угорщина звинуватила Україну у втручанні у вибори

МЗС Угорщини викликала посла України, звинувативши Київ

у спробах вплинути на результати парламентських виборів через підтримку опозиційної партії «Тіса».

Угорська сторона назвала дії українського керівництва «агресивною кампанією» та втручанням у внутрішні справи країни.

МЗС України у відповідь викликала угорського посла Антала Гейзера, щоб висловити офіційний протест через безпідставні звинувачення Будапешта.

Раніше прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан висунув серйозні звинувачення на адресу Києва, заявивши про нібито наявні спроби української сторони вплинути на перебіг парламентських виборів в Угорщині.

Орбан, готуючись до важких квітневих виборів, заявляв, що розпочне «національну петицію» з метою отримати підтримку своєї політики відмови від фінансування ЄС сусідньої України, яка бореться з російським вторгненням.

Карина Долманжи «Kyiv Post»

ЄС ВИДІЛЯЄ 153 МЛН ЄВРО ТА ТИСЯЧІ ГЕНЕРАТОРІВ ДЛЯ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ

Європейська комісія оголосила про новий пакет екстреної допомоги для України та Молдови.

Європейська комісія оголосила про надання екстреного пакету фінансової підтримки у розмірі 153 мільйони євро.

Ці кошти призначені для допомоги Україні, а також Молдові, яка продовжує приймати українських переселенців.

Екстрена допомога ЄС Україні та Молдові: 153 млн євро на гуманітарні потреби

Рішення було ухвалено на тлі критичної ситуації, коли мільйони українців змушені виживати в умовах морозів та дефіциту електрики через систематичні атаки РФ на енергосистему.

З загальної суми 145 мільйонів євро спрямують безпосередньо в Україну для забезпечення людей житлом, харчуванням, водою, медикаментами та психологічною допомогою.

Додаткові 8 мільйонів євро виділено Молдові. Ці кошти підуть на підтримку та облаштування українських біженців, які знайшли прихисток у цій країні після початку бойових дій.

Енергетична допомога ЄС Україні: постачання тисяч генераторів та Вільнюської ТЕС

Крім фінансових вливань, Євросоюз активізував постачання обладнання для енергетики. Кая Каллас виступила проти створення армії ЄС

Цього тижня було передано 447 генераторів загальною вартістю 3,7 мільйона євро для лікарень та притулків, а ще 500 одиниць техніки наразі розгортаються зі стратегічних запасів для підтримання роботи критичної інфраструктури.

Варто зазначити, що ЄС безперервно надає гуманітарну підтримку Україні ще з моменту першого акту агресії РФ у 2014 році.

Пріоритетним напрямком роботи є допомога мешканцям прифронтових та важкодоступних населених пунктів на сході та півдні країни.

Загалом з лютого 2022 року обсяг гуманітарних програм Єврокомісії для України та Молдови вже перевищив 1,4 мільярда євро.

Ці ініціативи реалізуються спільно з ООН та провідними міжнародними організаціями.

Підготовка до поточного зимового періоду стала найбільш масштабною енергетичною операцією в історії Механізму цивільного захисту ЄС.

Зокрема, у жовтні 2025 року було реалізовано унікальний проект із демонтажу та транспортування до України цілої Вільнюської ТЕС.

Статистика допомоги з 2022 року вражає: завдяки координації ЄС Україна отримала понад 10 тисяч генераторів, понад 7 тисяч трансформаторів, автотрансформатори та мільйони одиниць супутнього електрообладнання.

Фахівці оцінюють, що енергетична підтримка через європейські механізми дозволить забезпечити стабільним електропостачанням понад 9 мільйонів українців.

На додаток до технічної допомоги, Європейський Союз підтримує енергосистему країни, забезпечуючи максимально можливий рівень експорту електроенергії.

Карина Долманжи «Kyiv Post»

У РОСІЇ ЗА РІК ЗАФІКСУВАЛИ ПОНАД ПІВ МІЛЬЙОНА БАНКРУТІВ

Кількість фінансово неспроможних осіб сягнула 568 тисяч, а криза заганає людей у боргову яму через інфляцію та дефіцит коштів.

У 2025 році Росія зафіксувала рекордне зростання кількості судових банкрутств фізичних осіб — показник зріс більш ніж на 31%, сягнувши позначки у майже 568 тисяч випадків.

Такі дані оприлюднила Служба зовнішньої розвідки України (СЗРУ).

Економічна криза в Росії заганає людей у борги

Аналітики зазначають, що економічні негаразди дедалі болючіше вдаряють по пересічних росіянах. Статистика свідчить про системний характер кризи, ознак подолання якої наразі немає.

«На загальноросійському рівні ситуація ще похмуріша... Це свідчить про системний характер кризи, яка не має ознак швидкого подолання», — констатували у СЗРУ.

Особливо показовою є структура ініціатив цих процесів. Понад 97% справ про банкрутство відкривають самі боржники. Це означає, що сотні тисяч людей фактично добровільно визнають свою повну фінансову неспроможність через відсутність будь-яких альтернатив.

Фото: unsplash

Пів мільйона росіян стали банкрутами у 2025 році

Географія «боргової ями» охоплює ключові регіони. Традиційно до антирейтингу входять Москва, Московська область та Краснодарський край, де сконцентрована найбільша кількість боргів населення.

Також до п'ятірки лідерів за кількістю процедур банкрутства увійшла Свердловська область, де за рік кількість повідомлень про судовий продаж майна зростає майже на 28%. За абсолютними цифрами її випередив

Санкт-Петербург, де зафіксовано понад 20 тисяч банкрутів.

У розвідці підсумовують: таку динаміку зумовлює падіння реальних доходів, здорожчання життя та хронічна закредитованість домогосподарств, що повністю спростовує міф про «економічну стабільність» РФ.

Росія щотижня втрачає пів мільярда доларів на нафті

Економічний зашморг навколо держави-агресора продовжує затягуватися, завдаючи Москві колосальних збитків. Внаслідок дії міжнародних санкцій Росія втрачає сотні мільйонів доларів нафтових доходів щотижня.

Українська розвідка фіксує суттєве падіння прибутковості ключової галузі російської економіки. Економічний тиск на агресора призвів до того, що порівняно з жовтнем 2025 року нафтовий виторг РФ скоротився на 35%.

У грошовому вимірі це означає катастрофічні втрати для бюджету війни: Росія недоотримує приблизно 500 мільйонів доларів кожного тижня.

Тимур Дубовик «Kyiv Post»

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Естонія анонсувала гуманітарну підтримку для України на близько 400 тисяч євро.
- У Парижі відбудеться виставка про війну і українське мистецтво. Експозиція під назвою "Як почуття стають полями бою: українське мистецтво та інфраструктури війни" розпочнеться 11 лютого. Експозиція має на меті дослідити як трансформується мистецтво в умовах війни, чи може воно чинити опір та переосмислювати досвід.
- 30 січня до Києва надійшла перша партія (майже 60 генераторів) від мерії та громади столиці Польщі - Варшави. Загалом польська столиця відправила 90 генераторів (більшість із них — дизельні) різної потужності — від 10 до 64 кВт. Їх вже розвозять по місту.
- Дефіцит бюджету Канади зріс до 26,39 млрд канадських доларів (19,51 млрд доларів США) за перші вісім місяців 2025/26 фінансового року, оскільки державні видатки зростали швидше, ніж доходи. Для порівняння, дефіцит за той самий період роком раніше становив 22,72 млрд канадських доларів.
- В міжнародному союзі біатлоністів очікують на рекордну відвідуваність змагань з біатлону на Олімпійських іграх-2026. Очікується, що гонки відвідає майже 200 000 уболівальників, що стане олімпійським рекордом для цього виду спорту. В федерації також повідомили про рекордне зростання телевізійної та онлайн аудиторії.
- Повітряні сили візьмуться посилювати антидроновий захист у Херсоні, Нікополі і на Сумщині
- Карлос Алькарас та Александр Зверев провели третій найдовший матч в історії Australian Open. Спортсмени провели на корті 5 годин 27 хвилин, вийшовши на третє місце рейтингу найдовших матчів – німець та іспанець випередили пару суперників Надаль – Мєдведев, які у 2022 році провели у грі 5 годин 24 хвилини, та пару Карлович – Себальйос: 5 годин 15 хвилин у 2017 році.
- Генсек ООН відкинув спроби РФ виправдати окупацію Криму й Донбасу. На тлі повідомлень про звернення РФ до ООН із запитом щодо "самовизначення" для Криму й Донбасу генсек Антоніу Гутерреш заявив, що цей принцип не можна застосовувати до цих територій, а визначальним є принцип територіальної цілісності України.
- Управління з контролю за зовнішніми активами Міністерства США оголосило нові санкції проти Ірану у зв'язку з кривавим придушенням протестів. Під санкції потрапив міністр внутрішніх справ Ескандар Момені Калагарі та ще п'ять посадовців із силових структур. Також до списку потрапив інвестор Бабак Мортеза Зан'яні, якого США вважають відповідальним за відмивання грошей в інтересах іранського режиму.
- Європейський Союз розглядає можливість відмови від механізму цінової стелі на російську нафту та його заміни повною забороною на надання морських послуг у межах нового санкційного пакету проти РФ. За словами джерел Bloomberg, цей крок, якщо його підтримають держави-члени, може призвести до заборони європейським компаніям надавати такі послуги, як страхування та транспортування, необхідні для перевезення російської нафти, незалежно від ціни на товар. Повна заборона значно посилить обмеження, накладені на російську нафту, та полегшить виконання санкцій.
- За даними медіа, сотні мільйонів доларів енергетичної допомоги, обіцяної Україні адміністрацією експрезидента США Джо Байдена, залишаються невикористаними. Як розповіли джерела Reuters, приблизно 250 мільйонів доларів спочатку були призначені для допомоги Україні в імпорті скрапленого природного газу та відновленні енергоінфраструктури. Однак після того, як адміністрація чинного президента США Дональда Трампа фактично закрила Агентство США з міжнародного розвитку (USAID), кошти опинилися в бюрократичній невизначеності.

Суспільно-політичний тижневик видає
Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонто Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських Державницьких
Організацій Канади

Редагує колегія.
Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$90

Canada: \$90

STANDARD MAIL

Канада: \$125

Canada: \$125

США: \$150 USD

USA: \$150 USD

Міжнародні: \$275 USD

International: \$275 USD

Редакція: homin@on.aibn.com. Адміністрація: info@homin.ca
Редакція: Tel. 416-516-2443. • www.homin.ca
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Радіопрограма

«Пісня України»

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

Пошкоджений поїзд Укрзалізниці на Харківщині. Фото: Укрзалізниця

ЦІЛЕСПРЯМОВАНИЙ ТЕРОР І ОЗНАКИ ПРОБУДЖЕННЯ ЄВРОПИ

Російські війська вчиняють чергові воєнні злочини проти цивільного населення України. Нещодавно на Харківщині ударним безпілотником було атаковано пасажирський потяг під час руху. Удар прийшовся не по локомотиву чи інфраструктурі, а саме по пасажирських вагонах. Унаслідок атаки загинули щонайменше п'ятеро мирних людей.

За наявною інформацією, удар було здійснено керованими безпілотниками типу Shahed, що свідчить про усвідомлений і цілеспрямований характер атаки. Оператори дронів чітко бачили ціль і навмисно спрямували зброю на цивільний об'єкт. Уже після обстрілу одному з українських військових вдалося врятувати з пошкодженого вагона немовля.

Цей злочин став черговим доказом системного терору, який російська федерація веде проти цивільної інфраструктури України. Попри це, міжнародна реакція залишається стриманою. Зокрема, президент США не прокоментував атаку, обмежившись загальними заявами про «певні позитивні зрушення» у відносинах між Україною та росією, що викликає серйозні запитання щодо адекватності таких оцінок на тлі реальних подій.

Керовані дрони і нові загрози

Росія вже не вперше застосовує керовані безпілотники для ударів по цивільних об'єктах. Для наведення дронів на великі відстані противник використовує різні технології: мережевий (mesh) зв'язок, коли сигнал передається між кількома безпілотниками-ретрансляторами, мобільні мережі LTE українських операторів, а також супутниковий зв'язок.

Останнім часом фіксується використання систем «Starlink» на

дронах типу «Італмас» і «Молнія». Українська сторона вже вживає заходів для протидії цим загрозам, і, за словами представників оборонного відомства, робота в цьому напрямі ведеться в оперативному режимі.

Європа посилює тиск на «тіньовий флот» росії

На тлі воєнних злочинів проти України з'являються й ознаки того, що Європа починає активніше діяти проти економічних джерел фінансування російської агресії. На сайті уряду Великої Британії була опублікована спільна заява низки європейських держав — зокрема Бельгії, Данії, Естонії, Фінляндії, Франції, Німеччини, Польщі, Швеції та Великої Британії — про посилення заходів проти так званого російського тіншового флоту в Балтійському морі.

Згідно з заявою, танкери, які приховують своє походження, вимикають транспондери, змінюють прапори або не мають належних документів, розглядаються як судна без державної належності. Такі кораблі можуть бути затримані без юридичних ризиків для країн, які це роблять.

Фактично йдеться про готовність європейських держав системно блокувати рух російських танкерів поблизу своїх берегів. Уже з'явилися повідомлення про затримання окремих суден, зокрема у Франції та Італії. Експерти вважають, що ці дії були узгоджені зі Сполученими Штатами Америки, які останнім часом також активізували санкційний і силовий тиск на російські нафтові перевезення.

Російські погрози без реальних можливостей

Можливості росії для симетричної відповіді на такі дії Європи залишаються обмеженими.

Організувати постійний військовий супровід танкерів у світовому океані російський флот не здатний. Навіть поодинокі демонстраційні акції супроводу не змінюють загальної картини.

Більше того, війна проти України фактично скувала основні ресурси російської армії та флоту. Україна, не маючи повноцінного флоту, змогла суттєво обмежити дії російських військово-морських сил у Чорному морі, перетворивши їх на локальну флотилію.

Дезінформація як елемент війни

На тлі військових невдач російська влада активніше вдається до інформаційних маніпуляцій. Нещодавні заяви російського генштабу про нібито захоплення Куп'янська-Вузлового не відповідають дійсності. За даними незалежних аналітичних ресурсів, зокрема «DeepState», російські війська перебувають за кілька кілометрів від міста і не контролюють ані його околиці, ані сам населений пункт.

Подібні заяви мають радше пропагандистський характер і спрямовані на зовнішню аудиторію, ніж на реальне відображення ситуації на фронті.

Висновок

Російська федерація продовжує вести війну терору проти України, поєднуючи воєнні злочини з дезінформацією та економічними маніпуляціями. Водночас дедалі очевиднішим стає усвідомлення в Європі того, що зволікання лише посилює загрози. Блокування тіншового флоту та реальний тиск на фінансові ресурси агресора можуть стати одним із ключових чинників стримування подальшої ескалації.

Михайло Гуцман
«Гомін України»

КИТАЙ ДОПОМАГАЄ РОСІЇ ВИРОБЛЯТИ ОРЕШНИК - ЗМІ

Для виробництва боеголовки Орешніка використовуються спеціалізовані верстати та інструменти китайського виробництва.

Китай постачає Росії обладнання та технології, які допомагають Москві виробляти гіперзвукові ракети, здатні нести ядерні боезаряди, повідомляє The Telegraph. Мовиться про ракету Орешник, яку Росія використовує зокрема для погроз Заходу.

Російські війська на початку місяця застосували гіперзвукову балістичну ракету Орешник зі швидкістю до 8 тисяч миль на годину по Львову - за 65 кілометрів від кордону з Польщею. Ракета, яку в бойових умовах застосовували лише двічі, здатна під час польоту розділитися на шість боеголовки, що вражають різні цілі.

Видання з'ясувало, що для виробництва боеголовки використовуються спеціалізовані верстати та інструменти китайського виробництва. Вони входять до переліку технологій і сучасного обладнання на суму \$10,3 млрд, які Китай передав Росії для розширення виробництва військової техніки.

Зокрема, українська воєнна розвідка ідентифікувала на державному заводі у Воткінську китайський токарний верстат із числовим програмним керуванням. Це підприємство є ключовим для російського ракетного виробництва і перебуває під санкціями Великої Британії, США, ЄС та Японії. На заводі виготовляють ракети Орешник, а також Іскандер-М і міжконтинентальні ракети Тополь-М.

Аналіз також свідчить, що Китай постачає Росії компоненти, які Москва не може виробляти самостійно або не здатна виготовляти у необхідних обсягах. Усі вони входять до переліку 50 товарів подвійного призначення, експорт яких до Росії заборонений 39 країнами, зокрема США та Британією. Китай до санкцій не приєднався.

За даними Import Genius, Пекін поставив щонайменше \$4,9 млрд мікрочипів і плат пам'яті, які використовуються у високоточному озброєнні та винищувачах Су. Крім того, мовиться про постачання кулькових підшипників на \$130 млн, п'єзоелектричних кристалів для радарів та систем радіоелектронної боротьби на \$97 млн, а також оптичних прицілів на \$42 млн.

Упродовж перших трьох років повномасштабного вторгнення Китай відправив до Москви щонайменше \$3,1 млрд верстатів. Китайські CNC-машини у великих кількостях використовуються на російських оборонних підприємствах, зокрема в особливій економічній зоні Алабуга, де налагоджено виробництво дронів, зокрема російських версій іранських Shahed.

Експерти зазначають, що постачання з Китаю дозволяють Росії обходити західні санкції, нарощувати виробництво озброєнь і зменшувати залежність від Заходу. За їхніми словами, без доступу до китайської економіки Росії було б значно складніше підтримувати війну.

Водночас дослідники наголошують, що реальні обсяги постачань можуть бути значно більшими, оскільки частина товарів прямує через треті країни, тоді як ланцюги закупівель маскуються для обходу санкцій.

Нагадаємо, в ніч на 9 січня росіяни запустили Орешник з полігону Капустін Яр. Вони назвали це "помстою" за вигадану ними ж атаку на резиденцію Володимира Путіна. Ракета уразила інфраструктурний об'єкт у Львівській області.

Лиса Анна
«Кореспондент»

В. Зеленський поклав квіти до пам'ятного хреста Героям Крут

Президент України спілкується з рідними загиблих захисників Крут

ПРЕЗИДЕНТ УШАНУВАВ ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЇВ КРУТ НА АСКОЛЬДОВІЙ МОГИЛІ В КИЄВІ

У День пам'яті Героїв Крут Президент України Володимир Зеленський ушанував пам'ять захисників, які стримували наступ більшовиків на Київ 29 січня 1918 року.

Глава держави поклав квіти до пам'ятного хреста Героям Крут на Аскольдовій могилі в Києві.

Поблизу церкви Святого Миколая Президент поспілкувався з рідними загиблих захисників, похованих на

Аскольдовій могилі: Лілією Авер'яноюю (мама Андрія Пільщикова), Мариною Соченко (мама Любомира Соченка) та Мариною, Людмилою і Віктором Петриченками (сестрою і батьками Павла Петриченка).

Володимир Зеленський ушанував пам'ять полеглою під Іловайськом у серпні 2014 року Марка Паславського; учасника Революції Гідності,

загиблого під час пожежі в Будинку профспілок у лютому 2014-го Олександра Клітинського; Героя України, командира штурмового батальйону «Вовки Да Вінчі» Дмитра Коцюбайла (позивний Да Вінчі), який загинув у березні 2023-го під Бахмутом; Героя України, льотчика-винищувача Андрія Пільщикова (позивний Джус), який загинув під час виконання бойового завдання у серпні 2023-го; гро-

мадського активіста й воїна 59-ї окремої штурмової бригади імені Якова Гандзюка Павла Петриченка, який загинув у квітні 2024 року під час виконання бойового завдання на Донеччині, та учасника Революції Гідності, оператора БПЛА Любомира Соченка, який загинув торік у вересні на Запорізькому напрямку.

Фото і текст: ОПУ

ГОЛОВА УІНП СПІЛЬНО З УКРАЇНСЬКИМ СТУДЕНТСТВОМ ВШАНУВАВ ГЕРОЇВ КРУТ

29 січня щорічно згадуємо чин Героїв Крут, молодих хлопців та дівчат, які стали на захист Української держави у 1918 році. Цьогоріч заходи вшанування відбулись біля Пам'ятного хреста Героям Крут на Львівській площі у Києві.

У своєму виступі Голова Українського інституту національної пам'яті Олександр Алфьоров зауважив, що місце встановлення меморіалу неспроста – саме на Львівській площі, адже саме звідси молоді люди йшли на захист України у січні 1918 року.

«Уявіть собі, що ми зараз приберемо ці автомобілі, замінимо асфальт на бруківку і зрозуміємо, що в принципі ця вулиця залишилася такою самою як тоді, коли з цього місця хлопці маршовою колоною відбували у центр призначення, до вокзалу, щоб їхати на Крути. Увімкніть собі погляди юнаків, їхніх батьків, сестер, які проводжали їх. Герої Крут – це люди, які були студентами в сучасному розумінні, і які пішли на самопожертву, для того, щоб захистити державу», – заявив Олександр Алфьоров.

Голова УІНП також додав, що битва під Крутами мала важливе геополітичне значення, адже змогла стримати більшовицьку навалу та дати змогу підписати Брестський мир, за яким незалежність України визнали країни Четвертого Союзу.

«Студентство, яке від'їжджало з цього місця знало, що українській незалежності лише тиждень. Тиждень, а у нас зараз 35 років. Уважайте, що ці студенти не чули від батьків, від дідів і прадідів про те,

Біля Пам'ятного хреста Героям Крут на Львівській площі у Києві

що Україна може бути незалежною. Вони герої тому, що вони виконали свій військовий обов'язок. І нам треба змінювати історію про те, що вони жертви. Коли їх перепоховали у Києві в березні 1919 року, Михайло Грушевський сказав: «Не плачте, бо то не жертви, а наші герої!», – резюмував Олександр Алфьоров.

Вшанувати Героїв Крути прийшли представники Асоціації українських студентів.

«Вони розуміли, наскільки важливо зробити свідомий вибір і наскільки важливо бути об'єднаними і згуртованими в той момент проти цієї навали, яка наступала на їхню державу. Це героїчний чин і ми мусимо пам'ятати це, дякувати і робити все для того, щоб наше суспільство було єдиним і готовим протистояти сотням тисяч ударів російської армії в нашу державу», – зауважила у

своєму виступі президентка Асоціації українських студентів Поліна Гомбалева.

Також вона повідомила, що саме цей день розглядається українськими студентами для започаткування Дня українського студентства.

Окрім того до вшанування пам'яті Героїв Крут долучився представник громадської організації «Слава Україні – Норвегія». У своєму виступі він зазначив, що Україна та Норвегія мають багаторічну тісну історію і норвезький народ чудово розуміє загрозу сучасної Росії та те, що сьогодні Україна бореться не лише за власну незалежність, але й за незалежність всієї Європи.

Після виступів квіти та лампадки до меморіалу покладали Голова УІНП Олександр Алфьоров, Перша заступниця Голови Юлія Гнатюк, заступниця Голови Анна Сдобнова та інші

співробітники Інституту, студенти, представники громадськості.

Завершився захід поминальною літцією на честь загиблих Героїв Крут, яку очолив настоятель Свято-Юр'ївського храму селища Коцюбинське, отець Назарій Фурман.

«Сьогодні стоїмо біля пам'ятника тим, хто, маючи можливість жити своє молоде життя, вирішив виконати найбільший Христовий дар – покласти душу свою за ближнього. І тією любов'ю врятувати тих, кого вони навіть не знають», – зазначив отець Назарій.

Довідково. 29 січня в Україні відзначають річницю бою під Крутами, який для Українського народу став символом героїзму та самопожертви молодого покоління в боротьбі за незалежність, прикладом для сучасних захисників України, як успішно боротися проти численного ворога.

Тоді, у 1918 році, близько 500 українських воїнів та добровольців зупинили на кілька днів наступ близько трьох тисяч більшовиків на Київ. Серед учасників бою під Крутами з боку України переважно були студенти та гімназійна молодь.

У той час в Бересті тривали переговори між Українською Народною Республікою та країнами Четвертого союзу щодо мирного договору. 9 лютого 1918 року його підписали. Цей документ визнав незалежність Української Народної Республіки і став підставою для надання військової допомоги Україні у відбитті російської агресії.

Фото і текст: Український Інститут Національної Пам'яті

«ЕНЕРГЕТИЧНЕ ПЕРЕМИР'Я»: ІЛЮЗІЯ СПОКОЮ НА ТЛІ ТРИВАЮЧОЇ ВІЙНИ

Президент України Володимир Зеленський. Фото: ОПУ

Президент України Володимир Зеленський заявив, що між Україною та Росією не було прямих домовленостей щодо припинення ударів по енергетичній інфраструктурі. Водночас він підкреслив: якщо Росія утримається від атак на українські енергооб'єкти, Україна також не завдаватиме ударів по російській енергетиці. Саме таку позицію, за словами глави держави, очікували почути посередники переговорного процесу, зокрема Сполучені Штати Америки.

За заявою американського президента, так зване «енергетичне перемир'я» може тривати один тиждень. У разі, якщо Росія справді дотримається цієї умови, українцям буде дещо легше пережити період сильних морозів. Втім, українська влада та експерти наголошують: покладатися на добру волю агресора не варто.

Атаки тривають попри заяви

Попри розмови про можливе перемир'я, повітряні атаки проти України не припиняються. За повідомленням Повітряних сил

ЗСУ, впродовж останньої ночі ворог застосував балістичну ракету «Іскандер-М» та ударні безпілотники.

Зокрема, у Харківській області в селищі Великий Бурлук було атаковано адміністративну будівлю, у Запоріжжі зафіксовано удари по об'єктах промислової та житлової інфраструктури, виникли пожежі. У передмісті Харкова ракетного удару зазнала складська будівля цивільного підприємства — площа займання перевищила кілька сотень квадратних метрів. Є постраждалі серед цивільного населення.

Ці факти ставлять під сумнів щирість заяв про прагнення до миру та демонструють реальний стан справ.

Чому Росії вигідна пауза

Аналітики звертають увагу: навіть якщо Росія тимчасово зменшить удари по енергетиці, вона нічого не втрачає стратегічно. Така пауза може бути використана для накопичення ракет та безпілотників, які, за даними розвідки, часто виготовляються і застосовуються практично безпо-

середньо «з конвеєра».

Крім того, короткочасне «перемир'я» дозволяє Кремлю продемонструвати Сполученим Штатам показову готовність до діалогу, аби уникнути нових санкцій та посилення військової допомоги Україні.

Геополітичні суперечності лише зростають

Водночас між США та Росією зберігається і навіть загострюється конфлікт інтересів у низці регіонів світу. Йдеться, зокрема, про Венесуелу, Кубу та Іран. Рішення Вашингтона щодо санкцій, надзвичайних режимів та тиску на антиамериканські режими неминуче вступають у суперечність з інтересами Москви, яка формально підтримує ці країни.

Це свідчить про те, що стратегічного потепління у відносинах між США та Росією очікувати не варто, незалежно від тимчасових дипломатичних жестів.

Висновки для України

Українська сторона виходить з того, що Росія не відмовилася від своїх максималістських цілей — знищення української державності та підризу безпеки в Європі. Саме тому ключовим завданням залишається посилення обороноздатності країни, трансформація Збройних сил та безперервна підтримка армії з боку суспільства.

Україна має зберігати тверезу оцінку ситуації, не піддаватися ілюзіям «швидкого миру» та й надалі об'єднувати зусилля заради перемоги й безпеки держави.

Михайло Гуцман
«Гомін України»

ООН ЗАКЛИКАЛА ЗУПИНИТИ ВСІ ВІЙНИ НА ЧАС ЗИМОВИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР

Організація Об'єднаних Націй та організатори Зимових Олімпійських ігор у Мілані-Кортіні закликали до семитижневої перерви у всіх глобальних конфліктах.

За підтримки резолюції Генеральної Асамблеї ООН, запропонована перерва охоплює зимові Олімпійські ігри, які триватимуть з 6 по 22 лютого, та Паралімпійські ігри, які триватимуть з 6 по 15 березня, з додатковим тижнем до та після кожного з цих заходів.

«Ми хочемо донести повідомлення про те, що Олімпійське перемир'я, священне Олімпійське перемир'я, має поважатися. На практиці це не завжди можливо. Але це послання досягає кожного куточка земної кулі: де це можливо, ми повинні прагнути створити хоча б невеликий простір

для миру», — заявив Константінос Філіс, директор Міжнародного центру Олімпійського перемир'я в Афінах.

Олімпійські ігри були відроджені в сучасному вигляді в 1896 році, а концепція перемир'я навколо цього заходу з'явилася майже століття потому, коли на початку 1990-х років у колишній Югославії вирували війни. Перемир'я під час Зимових Олімпійських ігор 1994 року в Норвегії призвело до припинення облоги Сараєва, що дозволило конвоям доставити їжу та ліки мешканцям столиці Боснії.

Через шість років, на Олімпійських Іграх у Сіднеї, Північна та Південна Кореї разом пройшли маршем на церемонії відкриття.

У Стародавній Греції перемир'я поважали навіть ворогуючі міста-держави. Воно дозволяло

спортсменам і глядачам безпечно дістатися до Олімпії — місця проведення Ігор.

Резолюції ООН щодо олімпійського перемир'я зазвичай ухвалюють більшістю голосів; у 2012 році, напередодні Ігор у Лондоні, їх підтримали всі 193 держави-члени. Проте підписанти неодноразово порушували власні обіцянки.

Повномасштабне вторгнення Росії в Україну у 2022 році розпочалося саме в період такого перемир'я.

«Я вважаю, що Олімпійські ігри — це чудовий момент, щоб символізувати мир, повагу до міжнародного права та міжнародну співпрацю», — сказав генеральний секретар ООН Антоніу Гутерреш журналістам у четвер.

Укрінформ

КАЯ КАЛЛАС ВИСТУПИЛА ПРОТИ СТВОРЕННЯ АРМІЇ ЄС

На її переконання, такий крок є недоцільним, оскільки може зруйнувати чинну архітектуру оборони та безпеки на континенті.

Кая Каллас.
Фото Вікіпедія

Висока представниця Європейського Союзу з питань зовнішньої політики та політики безпеки Кая Каллас висловила чітку незгоду з концепцією формування окремої армії Євросоюзу.

Відповідну заяву дипломатка зроби-

ла 29 січня у Брюсселі перед початком засідання Ради ЄС у закордонних справах, повідомляє «Європейська правда».

Каллас пояснила, чому армія ЄС небезпечна для оборони Європи

Каллас категорично не підтримує ідею створення європейської армії як окремої структури. Вона аргументувала свою позицію тим, що національні збройні сили країн-членів вже інтегровані в систему колективної безпеки.

«У кожній європейській країні є армія, і армії 23 країн також є частиною структур НАТО. Тому я не можу собі уявити, що країни створять окрему європейську армію», — пояснила вона.

Головна дипломатка ЄС також наголосила на критичній важливості єдиного центру ухвалення рішень. За її словами, військова сфера вимагає безумовної чіткості в управлінні.

«У військових справах ви повинні мати дуже чітку та зрозумілу ієрархію командування, щоб, коли щось трапляється, було ясно, хто кому віддає накази» — підкреслила Каллас.

Вона попередила про ризики дублювання функцій: «Якщо ми створимо паралельні структури, це лише розміє картину. А у важкі часи накази можуть просто загубитися».

Кубілюс пропонує створити Раду безпеки Європи

Андріус Кубілюс
Фото Вікіпедія

Європейський Союз повинен трансформуватися у потужного гравця на світовій арені, і для цього може знадобитися заснування Ради безпеки Європи.

Єврокомісар Кубілюс запропонував повернутися до концепції, яку раніше, у 2017–2018 роках, просували Ангела Меркель та Емманюель Макрон.

На думку Кубілюса, такий орган, як Рада безпеки Європи (European Security Council), міг би взяти на себе функцію координації та управління процесом великої трансформації європейської оборони.

Кубілюс окреслив мету для Євросоюзу — стати «сильним гігантом» у сучасному світі.

Тимур Дубовик
Kyiv Post

120 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕГА АНТОНОВА

Все почалося з того, що бабуся подарувала онуку модель аероплана із гумомотором.

Виповнюється 120 років від дня народження Олега Костянтиновича Антонова — людини, чия пристрасть до неба змінила хід історії авіації. Літаки його конструкції — від невідомого Ан-2 до величних Ан-22 «Антей», Ан-124 «Руслан» і Ан-225 «Мрія» підкорили небо та серця мільйонів людей по всьому світу, нагадали в ANTONOV Company.

Олег Антонов був не просто конструктором, він був лідером і візіонером, здатним об'єднати навколо себе талановитих людей і реалізувати навіть найсміливіші ідеї. Його енергія, прагнення до краси й досконалості до тепер залишаються джерелом натхнення для творців авіаційної техніки.

Біографи пишуть, що все почалося з подарунку: бабуся подарувала Антонову модель аероплана із гумомотором. Спочатку йому було приємно її розглядати та запускати, а далі він став будувати моделі сам. Завдяки тому, що батько Олега мав хорошу бібліотеку з інженерної справи, майбутній конструктор ще з дитинства був знайомий з технікою та розрахунками.

Антонов і Київ

1952 року конструкторське бюро (КБ) Антонова переведено до Києва, де він почав спеціалізуватися на розробці газотурбінних пасажирських та військово-транспортних літаків. З 1952 року Олег Костянтинович — головний конструктор, з 1962 — генеральний конструктор, керівник КБ літакобудування у Києві (нині Авіаційний науково-технічний комплекс ім. О. К. Антонова). З 1977 року за сумісництвом працював завідувачем катедри літаків Харківського авіаційного інституту.

Особисто О. Антоновим та під його керівництвом виконано понад 50 конструкторських розробок планерів та літаків різного класу та призначення. Протягом 1950-х років КБ Антонова спроектовано та побудовано багатоцільовий літак короткого зльоту та посадки Ан-14, пасажирський Ан-10 (у середині 1960-х років — рекордсмен за кількістю перевезених пасажирів, вантажів та пошти

Олег
07.02.1906 - 04.04.1984
АНТОНОВ

на один літак на рік у СРСР) та транспортний Ан-12.

Ан-2 став єдиним у світі літаком, який перебував у серійному виробництві понад 50 років, здобувши славу винятково надійної машини

твом О. Антонова запущено у виробництво пасажирський літак Ан-24, пристосований для польотів з ґрунтових аеродромів місцевих повітряних ліній (він експортувався в 26 країн світу), перший у світі ши-

Олег Антонов в одному кадрі зі своїм сином та моделями усіх своїх успавлених літаків. Фото: «Big Kyiv»

та побувавши практично у всіх кутках землі. А пізніше — увійшов до Книги рекордів Гіннеса за тривалістю випуску. «Кукурузник» широко застосовується досі.

У 1960-1970 роках під керівниц-

твом О. Антонова запущено у виробництво пасажирський літак Ан-24, діаметр фюзеляжу якого становить від 5 до 6 метрів) транспортний літак для дальніх повітряних перевезень важких великогабаритних рекорд, а також створено реактивний

Ан-72 для експлуатації на аеродромах з обмеженою довжиною смуги.

Він створив понад сто типів літальних апаратів та заснував оригінальну школу конструювання. Під його керівництвом було розроблено систему автоматизованого проектування літаків, впроваджено нові матеріали, розвинені методи авіабудівної економіки.

Ан-225 «Мрія» — надважкий транспортний літак, створений 1988 року в СРСР киевським КБ імені Антонова. До 2022 року Ан-225 був найбільшим та найпотужнішим літаком у світі. Головний конструктор — Віктор Толмачов. Літак створювався для транспортування вантажів, космічного корабля «Буран» і компонентів ракетної системи «Енергія».

Остання розробка О. Антонова — найбільший для свого часу транспортний літак Ан-124 «Руслан», розрахований на перевезення корисного вантажу в 150 тонн на відстань 4500 км зі швидкістю 850 км/год (на ньому встановлено 22 рекорди).

Напружену науково-конструкторську діяльність поєднував із суспільно-політичною діяльністю. Депутат Верховної Ради СРСР 8-11 скликань, у листопаді 1965 року підписав відкритий лист до ЦК КПРС (так званий лист 78-ми) з протестом проти політичних репресій щодо представників творчої інтелігенції УРСР та дискримінації української літератури.

У 1999 році за видатні досягнення у створенні літаків ім'я О. Антонова занесено до Міжнародної аерокосмічної зали Слави Аерокосмічного музею (м. Сан-Дієго, шт. Каліфорнія, США).

Все життя Антонов займався спортом, особливо любив теніс. Він автор кількох книг, сотень наукових праць та статей, йому належать 72 авторські свідоцтва на винаходи. Також він був чудовим художником і в тонкощах знав живопис. Видатний хірург Микола Амосов говорив про нього: «Олег Костянтинович був... багатограним, у ньому перепліталось глибоке знання техніки з мистецтвом».

4 роки тому окупанти знищили найбільший літак світу Ан-225.

Любава Лисичкіна
«Big Kyiv»

Ан-26 Морської авіації ВМСУ. Фото з відкритих джерел

Ан-225 «Мрія» Фото: Вікіпедія

СТРІТЕННЯ:

КОЛИ СВІТЛО ЗНАХОДИТЬ ДОРОГУ КРІЗЬ ТЕМРЯВУ

У традиційній українській культурі є дні, що не просто відлічують час, а відкривають його глибину. Стрітєння – саме таке свято. Це мить зустрічі: зими й весни, темряви і світла, страху й надії. У народній уяві воно завжди було особливим днем духовного й природного перелому – тонкого, але відчутного моменту, коли світ починає змінюватися.

Святкують Стрітєння 2 лютого за новим стилем (15 лютого – за старим). У християнській традиції воно пов'язане з біблійною подією: на 40-ий день після народження Ісуса Марія та Йосип принесли Немовля до храму, де Його зустрів праведний Симеон. Саме слово «стрітєння» означає «зустріч». Симеон упізнав у дитині Світло світу – і цей образ світла, що приходить у темряву, надзвичайно органічно поєднався з давніми народними уявленнями про зміну пори року та оновлення життя.

Задовго до християнства наші предки вірили: саме в ці дні зима й весна сходяться в поєдинку. Хто переможе, той і визначить, яким буде рік. Тому люди уважно вдивлялися в небо, слухали вітер, рахували краплі, що падали з даху. Якщо день ясний і теплий – весна буде ранньою та щедрою. Якщо мороз і заметіль – зима ще не відпустить.

Особливе місце на Стрітєння посідали обрядові дії та спів. Дівчата збиралися на вулицях, виходили на пагорби, за село, щоб «кликати весну». Веснянки й заклички були не розвагою, а живою дією – словом і голосом, зверненням до природи й долі:

*«Та й зима наша біла –
як же ти нам надоїла.
Иди, зима, аж до Тульчина,
бо ти вже нам надокучила.»*

*Прийди, весна, по веснянці –
хай буде тепло, й ми підємо
з парубками в танці»*

У цих народних рядках – шире людське бажання тепла, любові, радості й нового життя. Адже весна – це не лише про погоду, а й про надію, кохання, мрії. Співом проганяли холод, співом відкривали простір для майбутнього. Інколи співали жаргівливо, інколи – майже заклиально, але завжди з великою вірою та надією на краще.

Весняні пісні виконували й іншу важливу функцію – вони ніби «розмовляли» з природою. Якщо чекали дощу під час посухи, співали: «За горою грім загремів, грім загремів – хмара виїшла. Дощик пішов, барвінок розцвів. Дівчата у віночку, пішли до таночку».

А коли дощів було надто багато, лунали інші пісні, щоб стихія втихомирилась:

*«Ой, на горі, ой шурята,
під горою дівчата,
Там повно води то й наліто,
несить хлопці велике корито.»*

Вірили, що спів може вплинути на лад у світі. Веснянки зазвичай співали дівчата, водючи хороводи, виводячи кола, спіралі, живі фігури – символи руху сонця й безперервності життя.

Церковна традиція додала святу ще одного важливого образу – світло свічки. На Стрітєння освячують свічки, які в народі називають «громничними». Їх зберігали протягом року, запалювали під час грози, хвороби чи великого страху. Це був знак захисту дому й родини, вогонь, що нагадував: темрява не вічна. Освячена вода також вважалася особливою – нею кропили оселю, людей і худобу, «щоб було на здоров'я, злагоду та добро».

Стрітєння жило й у побутових звичаях. Господині прибирали дім, позбувалися зайвого – очищали простір для весни. У деяких регіонах пекли «жайворонків» – хліб у формі пташок, символ повернення тепла й руху життя. Діти бігали з ними на двір, підкидали вгору, ніби допомагаючи весні швидше прийти, а птахам повернутися з теплих країв.

Важливо й те, чого на Стрітєння не робили. Не сварилися, не бажали зла, не бралися за важку працю, не позичали грошей і не вирушали в далекі дороги. Це був день рівноваги, коли варто зупинитися, прислухатися й не порушувати крихкий баланс світу.

Для мене, як для фольклористки й дослідниці народних традицій, Стрітєння – це живий місток між поколіннями, де органічно поєднуються церковна історія й давня народна пам'ять, спів і віра, обряд і щоденне життя. І, можливо, саме тому це свято так глибоко відгукується мені сьогодні у часи війни, нестабільності, втрат і великої тривоги.

Стрітєння нагадує: будь-яка зима має кінець. Світло не завжди сліпуче – інколи воно ледь жевріє, але ніколи не згасає. Воно знаходить дорогу крізь морок. Як колись наші предки вірили в прихід весни, так і я сьогодні вірю: добро обов'язково переможе зло, тепло повернеться, а життя відновиться.

І, можливо, саме з такої віри – глибокої й спільної – й починається справжня весна. Молимося, співаймо веснянки та гаївки, зберігаймо традиції й вірмо в краще – адже в нашому співі, у наших звичаях і в нашій надії живе сила, що здатна розігнати будь-яку темряву.

Інна Ковтун

ВETERАНИ ОУН-УПА ОТРИМАЛИ ПОЧЕСНІ НАГОРОДИ ВІД СИЛ СПЕЦОПЕРАЦІЙ ЗСУ

Ветерани ОУН-УПА які отримали почесні нагороди

Відзнака яку отримали Ветерани ОУН-УПА

«Боротьба за гідність і свободу має сенс навіть тоді, коли ворог у тисячу разів сильніший» — Сили спеціальних операцій продовжують віддавати шану своїм попередникам, чий патріотизм, відданість та чин у підпіллі за вільну українську державу стали взірцем для сучасних воїнів.

За успішне виконання важливих завдань щодо організації, ведення й підтримання руху опору ветеранів ОУН-УПА нагороджено почесними нагрудними знаками Командувача ССО ЗСУ «Вовча зграя»:

- зв'язковий Федор Наритник (96 років),
- медик Марія Бойко-Хованець (97 років),
- господарча Парасковія Метинська-Семчук (100 років)

«Боротьба за гідність і свободу має сенс навіть тоді, коли ворог у тисячу разів сильніший», – зазначили в Силах спеціальних операцій.

АБН

Ucrainica Research Institute

Invites you to attend a lecture

We've Lost the Fight Against Disinformation.

What Do We Do Now?

Thursday, February 19, 2026 7:00 pm
Westminster room – Old Mill Toronto, 21 Old Mill Road

Justin Ling is an award-winning investigative journalist who covers national security, politics, and plenty of other things. He is a staff columnist at the Toronto Star and a contributor to Foreign Policy and WIRED. He has covered the war against Ukraine and the threat of Russian disinformation for the past decade. His newsletter, *Bug-eyed and Shameless*, focuses on information warfare.

Justin Ling

НОВА ЦІЛЬ АГРЕСІЇ ТРАМПА:

ЯК КАНАДА ГОТУЄТЬСЯ ДО ПРОТИСТОЯННЯ ЗІ СПОЛУЧЕНИМИ ШТАТАМИ

Нові заяви Дональда Трампа щодо можливості придбання чи анексії Гренландії стали викликом для всього світу. Проте для деяких країн ця криза має особистий вимір. Йдеться не лише про Данію, а й про Канаду.

Багато канадців сприйняли риторику Трампа як тривожне відлуння його попередніх погроз, у тому числі на адресу самої Канади.

Ще за часів свого першого президентства, а особливо після повернення до влади 2025 року, Трамп неодноразово робив недружні випади, ставлячи під сумнів суверенітет Канади.

Нинішня ситуація навколо Гренландії оживила побоювання щодо безпеки та політичної стабільності, змусивши канадських політиків і громадськість мобілізуватися на захист національних інтересів.

"Гренландське дежавю"

Дональд Трамп фактично відновив свою скандальну ідею "придбати" Гренландію, автономну територію Данії, і зайшов у риториці ще далі. Він навіть публічно відмовився виключити можливість анексії острова.

Ці заяви викликали шок у Європі й напругу поставили під удар трансатлантичні відносини. Данія та союзники по НАТО, включно з Канадою, одразу ж засудили ці погрози, заявивши про підтримку суверенітету Гренландії та готовність обороняти її у разі агресії.

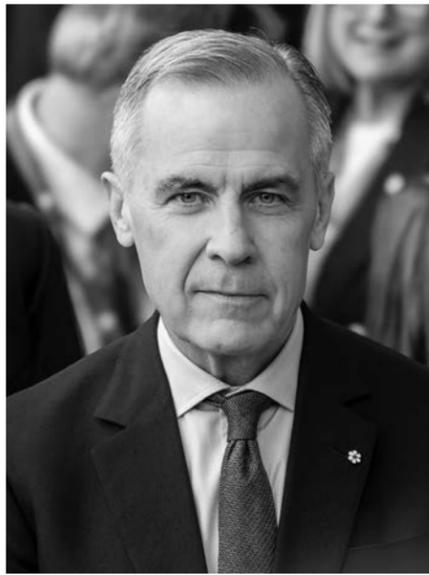
Данський уряд попередив, що в разі нападу звернеться до статті 5 договору НАТО, а ЄС заявив про солідарність з Копенгагеном, окремі ж країни надіслали кількох військових-спостерігачів. У відповідь американський президент погрожував ввести 10% мита на товари з ЄС з потенціалом зростання до 25% усім тим, хто публічно підтримав Данію.

Проте відчувши опір з боку європейців, на економічному форумі в Давосі 21 січня Трамп був змушений публічно відступити, пообіцявши не застосовувати силу проти Гренландії, і відклав ідею мит, заявивши про умовну "рамкову угоду" щодо співпраці з питань оборони та видобутку корисних копалин, хоча формально її ніхто досі не представив.

Однак це непевне зниження напруги не заспокоїло обидва береги Атлантики.

Для багатьох у Канаді агресивна риторика Білого дому щодо Гренландії стала тривожним дежавю.

Рік тому Дональд Трамп неодноразово дозволяв собі безпрецедентні випади проти самої Канади. Зокрема, після свого переобрання він почав у публічних виступах називати тодішнього прем'єра Джастіна Трюдо не інакше як "губернатор Трюдо", мовби той очолює один з американських штатів, а не суверенну країну. Ба більше, він відкрито фантазував про

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні
Фото: Вікіпедія

приєднання Канади як "51-го штату" США.

На зустрічі у Білому домі 6 травня 2025 року Трамп знову завів мову про "покупку" Канади, на що новообраний канадський прем'єр Марк Карні холодно відповів вже відомою фразою: "Є речі, які ніколи не продаються..."

Президент США не поступався, кинувши афоризм "ніколи не кажіть ніколи", але почув твердий повтор "ніколи, ніколи, ніколи". І ця перепалка насправді стала символічною кульмінацією небаченої напруги в історії двосторонніх відносин між двома сусідами.

Втричі більша загроза, ніж Китай

Нова риторика Трампа щодо Гренландії спричинила в Канаді хвилю обурення та тривоги.

Якщо раніше пересічні канадці традиційно не сприймали США як потенційну загрозу, то тепер ситуація різко змінилася. За даними Pew Research, 2025 року близько 59% канадців назвали США найбільшою загрозою для країни, в той час як ще 2019 року так вважали лише 20%, а головним ворогом тоді бачили Китай.

Тепер же Вашингтон випереджає Пекін в антирейтингу більш ніж утричі (другим після США йде Китай з 17%).

Більше того, нещодавнє опитування Leges після подій у Венесуелі показало, що близько 31% канадців переконані, що США можуть здійснити пряму агресію проти Канади в майбутньому.

Інше опитування центру OPISA ще у жовтні 2025 року, котре цитує Globalnews, показує, що

37% північних канадців назвали американську присутність найбільшою небезпекою для Канади, тоді як Росію назвали такою 35%, а Китай – лише 17%.

Іншими словами, у канадській Арктиці Вашингтон тепер боїться більше, ніж Москву. Особливо гостро це сприймають в Юконі, котрий межує з американською Аляскою, та

Нунавуті, чия північна сусідка – якраз Гренландія.

За даними вже згаданого опитування від Lager, близько 2/3 населення уважно стежать за діями Вашингтона у міжнародній сфері, особливо за подіями у Венесуелі та довкола Гренландії. Серед старших канадців (55+) таких узагалі 77%.

Простежується й ще одна тенденція – пильна увага канадців до будь-яких кроків США.

Молодь теж не байдужа: більш ніж половина у віці 18–34 років пильно відстежує новини про США. Тобто тема стала по-справжньому загальнонаціональною.

Реакція уряду Карні

На тлі ескалації довкола Гренландії канадський уряд одразу став на бік Данії та ЄС.

7 січня Марк Карні провів зустріч з данською прем'єркою Метте Фредеріксен в Оттаві, де заявив, що Канада готова захищати суверенітет і територіальну цілісність Данії, включно з Гренландією.

З міркувань солідарності уряд оголосив про низку дипломатичних кроків. Так, міністерка закордонних справ Аніта Ананд вирушить до столиці Гренландії Нуука, щоб відкрити там нове канадське консульство на початку лютого.

Канадська громадськість і медіа теж відреагували гостро. У соціальних мережах почалася хвиля солідарності з гренландцями, особливо від спільноти інуїтів, для яких Гренландія – не чужа земля.

Показовим є випадок, коли відома канадська співачка-інуїтка Сюзан Аглюкарк написала у Facebook: "Гренландія належить народу калааліт (гренландським інуїтам)!" Цей допис швидко набрав сотні поширень.

Активісти з числа корінних народів закликають Оттаву тісніше співпрацювати з Гренландією, зміцнювати зв'язки між інуїтськими громадами двох країн.

Тим не менше, для Карні ситуація виглядає непросто – з одного боку, необхідно виявити солідарність з європейськими союзниками, але одночасно намагатися не нажити собі ворога в особі Трампа.

В чому можуть тиснути США

Пряма військова інтервенція США в Канаду малоімовірна, тож фактично йдеться про гібридні методи американського тиску – від економічного шантажу до інформаційних кампаній.

В середині січня телекомпанія NBC з посиланням на високопосадовців у Вашингтоні повідомила, що Трамп у приватних розмовах все більше нарікає на Оттаву, вимагаючи від неї поступок в Арктиці чи дозволу на військово присутність США на

канадській півночі.

Гренландія, як і канадська північ, багата на корисні копалини. Саме там зосереджені величезні поклади нафти та рідкісноземельних елементів, необхідних для сучасної електроніки.

Крім того, це стратегічний плацдарм: контроль над Гренландією дає

США панування над Північним Льодовитим океаном і Північним Атлантичним перехрестям, де проходять маршрути між Північною Америкою, Європою та Азією.

Показово, що обґрунтовуючи свої посягання, Трамп заявляє про "національну безпеку" США – мовляв, Америка "потребує" володіння Арктикою, інакше там зміцняться Росія чи Китай.

Важливо уточнити, що питання кордону між США і Канадою не позбавлене різночитань. І досі його не порушували через примат добросусідських відносин та стратегічної взаємодії.

Однак тепер Трамп вже погрожує "прибрати" 49-ту паралель, що розділяє США і Канаду.

Називаючи її "довільно проведеною лінією".

Існують побоювання, що Білий дім може в односторонньому порядку порушити давні двосторонні угоди про спільне використання природних ресурсів. Наприклад, Договори про Великий Верхній озерний басейн чи ріку Колумбія.

Також нічого не заважає Трампу почати агресивно оскаржувати канадський суверенітет в Арктиці – американські військові чи берегова охорона можуть демонстративно провести свої кораблі крізь Північно-Західний прохід (морський шлях уздовж арктичного узбережжя Канади), який Оттава вважає своїми внутрішніми водами, а Вашингтон – міжнародною протокою.

Однак навіть якщо вдасться оминати фізичну агресію, в арсеналі Трампа залишається економічний і технологічний контроль.

У представленій у грудні новій Стратегії національної безпеки США, так званій "Доктрині Трампа", котра є своєрідним оновленням Доктрини Монро, особливий акцент робиться на тому, що Західна півкуля має бути вільною від чужоземного володіння "стратегічними активами". Це означає, що США повинні контролювати критичні ланцюжки постачання та ресурси.

Канада – ключове джерело багатьох корисних копалин та енергоресурсів для США (нафта з нафтоносних пісків, уран, ті ж рідкісноземельні елементи). Трамп не дарма говорить про "вкрадену нафту" Венесуели, яку він пообіцяв "повернути" американцям після усунення Мадуро.

НОВІ ЗАХОДИ, СПРЯМОВАНІ НА ПОВЕРНЕННЯ ГРОШЕЙ У КИШЕНІ КАНАДЦІВ ТА ПІДВИЩЕННЯ ДОСТУПНОСТІ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ

У понеділок Прем'єр-міністр Марк Карні представив нові заходи, спрямовані на те, щоб повернути гроші в кишені канадців і зробити продукти харчування більш доступними. Новий уряд Канади оголосив, що він:

1. Повертає більше грошей у кишені канадців

Запроваджує нову Виплату на продукти харчування та товари першої необхідності (Canada Groceries and Essentials Benefit) — раніше це був податковий кредит GST — та збільшує її на 25% строком на 5 років, починаючи з цього липня.

Надає цього року одноразову додаткову виплату, еквівалентну 50% збільшенню виплати GST.

У сукупності сім'я з чотирьох осіб отримує до 1 890 доларів цього року та близько 1 400 доларів на рік протягом наступних чотирьох років;

одинок особа отримує до 950 доларів цього року та близько 700 доларів на рік протягом наступних чотирьох років.

Нова виплата на продукти харчування та товари першої необхідності надасть підтримку понад 12 мільйонам канадців.

2. Кроки для підвищення доступності продуктів харчування

Заходи з упровадження маркування ціни за одиницю товару та підтримки роботи Бюро з питань конкуренції у моніторингу та забезпеченні конкуренції на ринку, зокрема в ланцюгах постачання продуктів харчування.

Виділення 500 мільйонів доларів зі Стра-

тегічного фонду реагування, щоб допомогти бізнесу покривати витрати, пов'язані з переборами в ланцюгах постачання, не перекладаючи їх на канадців на касі.

З цією ж метою уряд створить Фонд продовольчої безпеки обсягом 150 мільйонів доларів у межах чинної Регіональної ініціативи реагування на тарифи для малого та середнього бізнесу й організацій, що їх підтримують.

Щоб знизити вартість виробництва продуктів харчування, ми запроваджуємо негачне списання витрат на тепличні будівлі. Це дозволяє виробникам повністю списувати вартість теплиць, придбаних 4 листопада 2025 року або пізніше, які введені в експлуатацію до 2030 року. Цей захід підтримує збільшення внутрішньої пропозиції та інвестицій у виробництво продуктів харчування в середньостроковій перспективі.

Ці дії доповнюють інші ключові кроки, які ми вже зробили для підвищення доступності життя:

- скасували споживчий вуглецевий податок;
- знизили податки для середнього класу;
- скасовуємо GST на житло вартістю до 1 мільйона доларів;
- запустили програму Build Canada Homes для збільшення пропозиції та зниження витрат на всі типи житла;
- захистили: стоматологічну допомогу, OAS, догляд за дітьми за 10 доларів на день, Канадську допомогу на дітей та інше.

Джерело: Іван Бейкер вебсайт

КАНАДЦІ НЕ ОБГОТІВКУВАЛИ ДЕРЖАВНІ ЧЕКИ НА ПОНАД \$2 МЛРД

У Канаді накопичилися мільярди доларів у вигляді не обготівкованих державних чеків – і частина цих коштів може належати саме вам.

За даними Public Services and Procurement Canada, з 2022 року канадцям було надіслано понад чотири мільйони паперових чеків на суму більш ніж 2 мільярди доларів, які досі залишаються не обготівкованими.

У звіті наведено десятки категорій виплат, значна частина яких була надіслана Canada Revenue Agency (CRA). Зокрема, понад 725 тисяч чеків колишнього Canada Carbon Rebate на суму більш як 141 мільйон доларів так і не були обготівковані з 2022 року.

Також у звіті йдеться про майже 850 тисяч неотриманих виплат GST/HST загальною вартістю понад 118 мільйонів доларів. Це ті самі податкові виплати, які чотири рази на рік отримують канадці з нижчими доходами. Нещодавно прем'єр-міністр Марк Карні оголосив про їх підвищення з метою підтримки населення в умовах фінансового тиску.

Окрім цього, не були обготівковані понад 130,5 тисяч чеків допомоги на дітей – Canada Child Benefit – на суму майже 43 мільйони доларів.

У списку також значаться податкові повернення після подання декларації T1: з 2022 року понад 450 тисяч таких чеків на загальну суму близько 392 мільйонів доларів залишилися не обготівкованими.

Окрема категорія – GST rebates (не плутати з GST credit): майже 4,5 тисячі чеків на понад 25 мільйонів доларів, які зазвичай виплачуються бізнесам у разі переплати податку.

Як перевірити, чи є у вас неотримані кошти

Уряд Канади наголошує: чеки від CRA та інших федеральних органів не мають терміну давності. Дізнатися, чи є у вас не обготівковані виплати, можна через онлайн-акаунт CRA або звернувшись до агентства напряму.

UkrNews

НОВА ЦІЛЬ АГРЕСІЇ ТРАМПА...

У випадку з Канадою теж може йтися про прагнення примусити Оттаву віддати ресурси на умовах Вашингтона або хоча б усунути будь-які перепони для американських компаній. Наприклад, можна очікувати тиску щодо зміни канадських екологічних стандартів, щоб легше розробляти корисні копалини.

Канада послаблює залежність

Ще один виклик – Трамп вимагатиме від Оттави відмовитися від будь-яких кроків з диверсифікації торгівлі та інвестицій, які зменшують залежність від США.

Уже зараз видно: щоразу, коли Канада намагається налагодити зв'язки з Європою чи Азією, Вашингтон реагує болісно. Так було з податком на цифрові послуги для американських техгігантів або зі зближенням Канади та Китаю у сфері торгівлі, яке відбулося наприкінці січня 2026 року.

Під час офіційного візиту до Пекіна прем'єр-міністр Марк Карні і голова КНР Сі Цзіньпін досягли домовленості про розширення економічної співпраці з конкретними механізмами пом'якшення торговельних бар'єрів.

Зокрема, Канада погодилася дозволити імпорту до 49 тисяч китай-

ських електромобілів щороку за зменшеною ставкою мита близько 6,1% (у Канаді раніше діяв тариф до 100% на китайські електромобілі). У відповідь Китай знизив мита на низку ключових канадських експортних товарів – насамперед на канолу та інші агропродукти, що значно підсилює позиції канадських фермерів на китайському ринку.

Сторони домовилися про розв'язання взаємних тарифних суперечок та розширення економічної співпраці у сферах енергетики, чистих технологій і кліматичних ініціатив. Пекін також демонстрував готовність сприяти спрощенню візових режимів та збільшити взаємні інвестиції.

Офіційно Канада підкреслює, що це не повноцінна зона вільної торгівлі, і не планує підписувати таку угоду без попереднього узгодження з США відповідно до умов USMCA.

У відповідь Дональд Трамп пішов на ескалацію.

Трамп також звинувачує Канаду у тому, що вона може стати "портом для китайських товарів у США", а Китай "з'їсть Канаду живцем", руйнуючи її економіку та соціальну структуру.

А щоб не допустити цього, президент США пообіцяв накласти 100-відсотковий тариф на всі канадські товари, що імпортуються до США.

У своїх публікаціях у соцмережах Трамп на додачу назвав Карні "губернатором" замість прем'єр-міністра – риторика, що вже неодноразово використовувалася ним щодо Трюдо та натякає на уявлення про Канаду як суб'єкт нижчого рангу.

І "вишенька на торті" – Трамп скасував запрошення Карні до створеної ним Ради миру.

Виглядає так, що торговельна війна може розгорнутися знову.

Примітно, що ще кілька років тому такі кроки викликали б суперечки всередині Канади, але тепер навіть опозиція визнає, що диверсифікація торгівлі – питання національної безпеки.

Канада вже пережила торговельну війну з Вашингтоном: високі мита, загрози митних тарифів і повільне руйнування передбачуваного партнерства. У такій ситуації

зосередження лише на американському ринку стає ризиком для стабільності.

Карні неодноразово підкреслював, що Канада має зменшувати свою вразливість перед політичним та еко-

номічним тиском з боку США.

З іншого боку, США намагалися заблокувати будь-які зусилля Канади зміцнити свою економічну та технологічну незалежність. Це стосується і закупівель озброєнь (США наполягають, щоб Канада купувала лише їхню військову техніку, аби міцніше прив'язати оборону до Пентагону), і регулювання інтернету, і розвитку власних ІТ-платформ замість американських монополістів.

Іншими словами, Трамп бачить Канаду як частину американської сфери впливу, де не повинно залишитися місця для "суб'єктності" або чужих гравців.

Проте існує ще один дуже важливий аспект – психологічний. Заяви, які ще рік тому звучали як абсурдні жарти, тепер сприймаються як цілком реальна загроза.

Цей драматичний поворот може мати довготривалі наслідки.

Між Оттавою і Вашингтоном виростає стіна недовіри, яку буде не просто зруйнувати навіть після зміни адміністрації в Білому домі.

Автор: Дмитро Шеренговський, Проректор Українського католицького університету, програмний директор Центру Дністрянського

ВІЙНА-2026: ЗНАЙТИ ПРОСТІР ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ

У війні на виснаження вкрай важливо віднаходити простір для вдосконалення. Заповнення такого простору ефективними рішеннями здатне відкрити і друге, і третє дихання, коли здається, що сили вичерпуються. Найгірше у час війни втратити осмисленість своїх дій. Тоді вони перетворюються на хаотичну активність. Це небезпечний стан.

Думка написати цю статтю виникла під час прочитання публікації командувача Третього армійського корпусу Андрія Білецького «Як має змінитися армія у 2026-му». Мій текст є не полемікою, а продовженням висловлених бригадним генералом міркувань. На його думку, постійний розрахунок на «магічні рішення» без стратегії – помилковий шлях. Мобілізація не покриє наших потреб без належної підготовки військових і без використання реального бойового досвіду в управлінні армією.

З 2022 року, коли пішов добровольцем в ЗСУ, я мимовільно аналізував процеси, накопичувалися спостереження, висновки та ідеї. Це природно для будь-якої небайдужої та мислячої людини у війську. Частиною своїх роздумів поділюся у цьому тексті. Вони будуть стосуватися базових установок кожного з нас окремо і усіх нас разом. Подолання будь-якого життєвого випробування, від спортивних змагань до війни, значною мірою залежить від правильного налаштування. Кожне випробування – це сукупність об'єктивних обставин і готовності суб'єкта. Ми не впливаємо на об'єктивні обставини, як от на силу суперника перед поєдинком чи ворога перед війною. Але нам абсолютно підвладна особиста готовність. Вона залежить від ефективного використання наявного у нас ресурсу та від правильної налаштованості.

Отже, про індивідуальні і колективні установки, які впливають на нашу налаштованість у війні проти росії.

Перше. Служба в українському війську повинна сприйматися не як принесення себе в жертву боротьбі, а як нагода перемогти вічного ворога.

Не раз помічав, що натхненні самопожертвою попередніх поколінь борців високомотивовані побратими-добровольці приречено прийшли розділити участь попередників. Така готовність спонукається і високим сумлінням, і бажанням продемонструвати власний приклад. Це шляхетний порив, але боротьба з російським ворогом потребує не лише мужності, але й прагматизму.

Безумовно, важливими є відчуття і обов'язку, і можливості, але необхідно робити акцент саме на другому. Тоді кожен з нас буде сприймати цю війну в об'ємнішому вимірі, а головне – має знайти своє найефективніше застосування у цій боротьбі. Кожен доброволець має бути тут, щоб досягти мету тисячолітньої ваги. Якщо таким буде особисте переконання бійця і підхід до застосування особового складу командирами різних рівнів, то наявним ресурсом ми досягнемо значно більшого.

Друге. Цю війну масмо вести не так за території, як до поразки ворога. Необхідно перестати бачити війну лише як захист чи захоплення позицій на полі бою.

Нашу боротьбу варто почати розглядати як набір усіх можливих інструментів для спричинення поразки ворогу. Саме поразка ворога є абсолютним виміром цієї перемоги.

Необхідно істотно розширити горизонт спостереження за ворогом, виявляти його глибинні вразливі місця і пріоритетно відпрацьовувати по них. Мова не лише про підприємства ВПК, військові об'єкти, енергетику чи транспортну інфраструктуру, а й про нематеріальні чинники, наприклад, соціально-демографічні чи морально-психологічні. Ми дуже недопрацьовуємо в цьому напрямку на відміну від нашого ворога, для якого досягнення цілей шляхом так званої неконвенційної війни однозначно є пріоритетом з пріоритетів. Це спосіб досягти бажаного результату ціною менших людських втрат зі свого боку. До слова, пастка тотального домінування класичного погляду на війну поглинула не тільки нас, а й західних партнерів.

Війна – це не лише динаміка людей і техніки на полі бою. Росіяни з китайцями добре і наполегливо демонструють нам усім, що війна – це багатомірний простір з постійними цільовими операціями впливу, культурною дипломатією, пропагандою чи жорсткою протидією ворожій пропаганді, корумпуванням еліт, шантажем, експлуатацією соціальних розшарувань, використанням інтернету як безмежного простору для диверсій та багатьма іншими інструментами.

Третє. Сектор оборони має бути націлений не так на захист периметру держави, як на досягнення бажаного геополітичного становища України в регіоні та світі.

Цього неможливо буде досягти без чіткого ідеологічно-виховного пріоритету в секторі оборони та без значно більшого горизонту планування (не абстрактного, а виходячи з реальних обставин). Відсутність зазначеного у попередні періоди призвела до «несподіваного» для багатьох початку війни. На щастя, у 2022 році прогалини вдалося подолати за рахунок низової ініціативи, яка не може бути безлімітним ресурсом назавжди. Багато в чому й досі між структурними елементами сил оборони України де-факто залишаються розмиті межі повноважень, оскільки з початку повномасштабної війни кожен брався за те, що міг потягти. Спроможніші виправляли недопрацювання інших. Так виникло розбалансування реальних повноважень з супутніми наслідками. Для ефективної оборони і належної геополітичної гри ми потребуємо інституціалізації і чіткого розподілу повноважень та спеціалізації між структурними елементами сил оборони України. Конкуренція – це добре, але порядок б'є клас.

Упевнений, що існує ще великий перелік питань і напрямків, де у нас є вільний простір для вдосконалення. Україна веде надскладну війну у дедалі менш сприятливій міжнародній обстановці. Засадничі зміни складно впроваджувати в таких стресових умовах. Водночас, вільний простір для удосконалення – це також додатковий ресурс, такий необхідний для продовження боротьби за нашу свободу.

**Михайло Басараб
«Націоналістичний Портал»**

ХОРОБРЕ СЕРЦЕ ОЛЕГА КУЦИНА

У колонній залі Київради відбулась презентація книги Романа Ковалю та Ірини Гармасій «Хоробре серце Олега Куцина» – нового видання від Історичного клубу «Холодний Яр».

Ця непересічна подія стала джерелом живої пам'яті про командира, побратима, друга, про людину, яка вміла робити сильними звичайних українців і йшла шляхом боротьби до кінця. Олег Куцин був мужньою людиною в цивільному житті, хоробрим і справедливим командиром у військовій справі.

Символічно, що презентація відбулась у День Соборності України, адже Олег Куцин був справжнім Соборником. Він боровся за українську державність у різних кутках України, бо для головним сенсом його життя була Українська Самостійна Соборна Держава.

Книга «Хоробре серце Олега Куцина» не залишить байдужим жодного українця. У ній правдивий шлях життя людини-державника, а такі дороги не бувають простими, у ній кожен знайде відповіді на актуальні питання сьогодення. У книзі опубліковані теплі спогади про доброго сина, чоловіка, батька, побратима, друга, воїна.

«Хоробре серце Олега Куцина» – це книга про військо, яке тримає нашу державність, про братерство, відповідальність і вибір, про тих, хто не відступає і не зраджує – ні в бою, ні в житті.

Сердечними спогадами про першого командира «Карпатської Січі» поділились його побратими і друзі – Андрій Ілленко, Василина Наконечна, Руслан Андрійко, Андрій Сусол, син Тарас. Авторський вірш про легендарного командира прочитала Леся Козенко, пісенний спогад подарували військовослужбовці – Юрко Юрченко, Сергій Василюк, Артем Лоїк.

УІС

Із презентацією виступає Роман Коваль

Учасники презентації

ЧАСИ – ІНШІ, ВОРОГ – ТОЙ САМИЙ

У видавництві “Українська видавнича справа” вийшов передрук книги “Розвідка та контррозвідка СБ ОУН” (видання 1958 року).

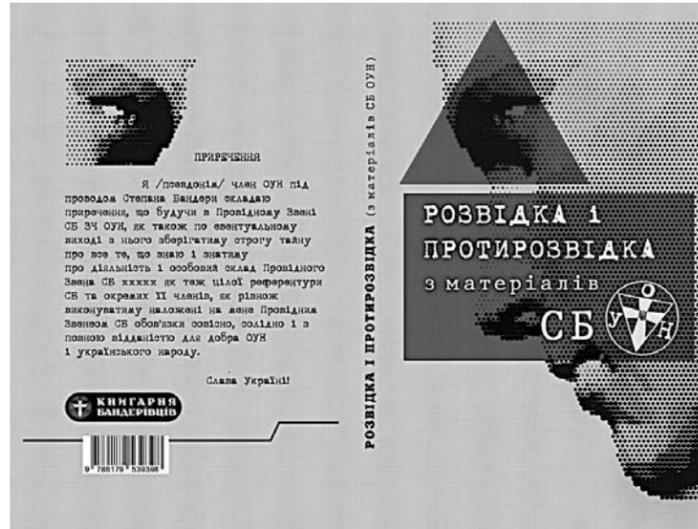
Вишкільний матеріал був підготовлений в рамках так званого «Вишколу вищого щабля», що був проведений за дорученням Степана Бандери у 1957 році. Матеріали вишколу тільки частково були видані у 1958 році в рамках видавничого проекту БУП (Бібліотеки українського підпільника). Матеріали опрацьовані тодішнім керівником Служби Безпеки ЗЧ ОУН Іваном Кашубою та Степаном Мудриком не тільки на цьому вишколі, але й на внутрішніх вишколах самої СБ ОУН. Книгу рекомендуємо для працівників українських спецслужб, військових, істориків та широкого кола читачів.

Книга, яку ви зараз тримаєте в руках, – не просто історичний документ. Це – міст між поколіннями українських розвідників й контррозвідників. Між тими, хто протягом десятиліть ефективно діяв в умовах глибинного підпілля та конспірації, без власної держави, фінансової підтримки, і тими, хто сьогодні мужньо та сумлінно захищає незалежну Україну як суб’єкт світової безпеки у складі Сил безпеки та оборони незалежної європейської держави.

Цей “міст поколінь” – яскраве свідчення того, що боротьба мільйонів українців за власну державу у 20-му столітті не була марною. Саме цей, викладений у книзі, досвід наших героїчних попередників – надихає і нинішніх українських воїнів на нові бойові звитяги з відстоювання нашої Свободи та Незалежності.

Служба безпеки Організації Українських Націоналістів (СБ ОУН) народилася в умовах, коли сама ідея української державності вважалася злочином, а боротьба за неї була приреченою на мучницьку смерть чи тортури в радянських та нацистських таборах. Проте саме в таких умовах формувалися українські розвідницькі принципи, що не втрачають актуальності й сьогодні: жорстка дисципліна, глибока конспірація, детальне розуміння ворога, опора на власне середовище та безумовна відданість національній справі.

Як свідчить шоста заповідь Декалогу українського націоналіста: “Про справу не говори з ким можна. Говори лише з тим, з ким треба”. Що це, як не одне з головних правил сучасного українського воїна-розвідника? І таких історичних розвідницьких

Обкладинка книги “Розвідка та контррозвідка СБ ОУН”

“постулатів”, що пройшли крізь десятиліття і передавалися з вуст у уста, – можна навести дуже багато.

В той буремний час українські розвідники та контррозвідники працювали в реаліях тотального комуністичного контролю, репресій імперських спецслужб, обмежених ресурсів і постійної загрози зради та знищення. Проте вони мали найцінніше – відданість ідеї та підтримку простих людей, які в умовах загрози смертельного покарання не припиняли підтримувати українських повстанців.

Сучасна українська розвідка діє геть в інших умовах – із власною державою, армією, міжнародними партнерами, сучасними технологіями, в глобальному інформаційному просторі. Але суть протистояння не змінилася. Часи – інші, ворог – той самий. Наші методи боротьби

з ним – еволюціонували, але ціль – залишилася незмінною: повне знищення російських окупантів.

Історичні паралелі нашого сьогодення з подіями, описаними в цій книзі, – очевидні. Тоді й тепер проти України “працює” та сама держава-агресор, яка робить ту саму ставку на агентуру зрадників, дезінформацію, внутрішній розлад, страх та зневіру у власних силах нашої нації. Тоді й тепер контррозвідка – це не лише про викриття ворожих агентів, але й про захист моральної стійкості суспільства, його мужності та здатності чинити опір.

Сучасна українська розвідка діє відкрито, згідно з Законом України, як інституція суверенної держави, несе відповідальність перед власним народом та нашими союзниками у світі, працює в рамках міжнародного права

та демократичних цінностей.

Для офіцерів сучасної української розвідки матеріали, опубліковані у цій книзі – не зразок для копіювання, але джерело для осмислення. Вони навчають відповідальності за кожне слово, кожне рішення, вчать поваги до безпеки своїх побратимів, усвідомлення ціни помилки і значення довіри до братів по зброї.

Історичні документи тієї доби нагадують, що навіть у найтемніші часи нашої історії українська розвідницька думка існувала, активно розвивалася і готувала ґрунт для нашої майбутньої державності, для майбутнього українських спецслужб, для майбутнього українського воїнства.

Сьогодні, коли Україна боронить не лише себе, але захищає безпеку архітектуру цілої Європи, звернення до минулого бойового досвіду є актом нашої історичної зрілості. Ми не ідеалізуємо минуле, але визнаємо його засадничу роль в нашому сьогоденні. Ми не живемо вчорашнім днем, але спираємося на його досвід при плануванні наших майбутніх операцій.

Ця книга – про тяглість боротьби. Про еволюцію методів. Про незмінність нашої мети – Свободи і Безпеки для Української держави та українців.

Кирило Буданов
«Націоналістичний Портал»

“Таємні місії ОУН. Міжнародна діяльність у часи Холодної війни” – нова книга відомого дослідника історії національно-визвольного та антиімперського рухів Григорія Роя нещодавно побачила світ у київському видавництві “Віхола”.

У книзі відображено діяльність українського націоналістичного руху у складному міжнародному контексті: через закордонні структури, кур’єрські мережі, контакти з розвідками та спроби інтегрувати українське питання у глобальну політику протистояння Сходу і Заходу.

На основі розсекречених архівів ЦРУ, британської розвідки та ГДА СБУ автор відтворює історію міжнародної діяльності ОУН у роки Холодної війни. У хронологічній послідовності викладено епізоди співпраці з розвідками США та низки європейських країн, а також описано участь діячів ОУН у світових антикомуністичних мережах. Чи могли українські націоналісти впливати на міжнародну політику під час Холодної війни? Як і навіщо іноземні розвідки планували співпрацю зі Степаном Бандерою, Миколою Лебедем, Андрієм Мельником та Ярославом Стецьком? Ця книжка розповідає

ТАЄМНІ МІСІЇ ОУН

Обкладинка книжки «Таємні Місії ОУН»

про маловідомі спроби ОУН здобути міжнародну підтримку в боротьбі за українську незалежність за допомогою таємних операцій і дипломатії.

Презентації книги уже з успіхом відбулись в Івано-Франківську, Тернополі, Харкові. Дослідження отримало ряд схвальних відгуків та ре-

цензій. Зокрема, відомий історик, дослідник національно-визвольної боротьби, народний депутат України Володимир В’ятрович зауважує: “Тривалий час в незалежній Україні ОУН намагалися подати як суто західноукраїнське, локальне явище. Згодом з’явилися дослідження, які показали розгортання націоналістичного підпілля в роки Другої світової війни по всій території України – на півдні й сході, а також його діяльність після 1945 року.

Ця книга – про наступний етап розвитку ОУН: міжнародний. Після війни націоналісти, які опинилися за кордоном, не припинили боротьбу за незалежність України. Вони продовжили працювати в межах ОУН і розбудовувати її мережу, яка невдовзі охопила країни Західної Європи, Північної й Південної Америки та, навіть, Австралію.

Це розгортання було складним. Члени ОУН за кордоном здебільшого були небагатими емігрантами, змушеними дбати не лише про політичну діяльність, а й про матеріальне виживання своїх родин. Процес суп-

роводжувався гострими суперечками між еміграційними середовищами, внутрішніми конфліктами й навіть черговим розколом ОУН. Та попри все, мережа націоналістичних осередків виявилася дієвою й ефективною.

Це видання – одна з перших книжок, що демонструє справжній розмах цієї роботи. Йдеться і про публічну діяльність (політичні акції, інформаційні кампанії), і про таємну співпрацю із західними розвідками. Боротьба проти комунізму вписувалася в ширший контекст протистояння СРСР і Заходу в роки Холодної війни, однак головна мета – незалежність України – залишалася незмінною, попри нерішучість або обмежену підтримку з боку окремих союзників.

У книзі багато яскравих і маловідомих епізодів про діяльність ОУН у Європі, Америці і, навіть, Азії. Це ще не монументальне дослідження великої теми, а радше нариси напрямів, у яких вона може й має розвиватися. Кожен розділ-епізод потенційно тягне на окрему ґрунтовну працю. Сподіваюся, так і станеться, і автор продовжить свої дослідження”.

«УІС»

«ГОЛОС УГКЦ У СВІТІ»: У ЧЕРНІВЦЯХ ГОВОРИЛИ ПРО ЦЕРКОВНУ ДИПЛОМАТІЮ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

У Катехитичному центрі святого апостола Петра в Чернівцях 23–24 січня відбувалася дводенна конференція «Голос УГКЦ у світі», організована Департаментом зовнішніх зв'язків УГКЦ, Інститутом архангела Гавриїла й Українським католицьким університетом.

Захід об'єднав студентів і випускників Інституту архангела Гавриїла, референтів зовнішніх зв'язків єпархії УГКЦ, єпископів, представників влади, академічної спільноти, громадянського суспільства та міжнародних партнерів, — повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

Метою конференції став аналіз зовнішньої комунікації УГКЦ, осмислення того, хто і як сьогодні представляє Церкву, а також пошук шляхів посилення довіри й ефективної присутності Церкви в суспільному просторі — на глобальному і місцевому рівнях.

Зі вступним словом до учасників звернувся Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав. Він наголосив, що сьогодні Церква покликана бути не лише присутньою у світі, а й зрозумілою і відповідальною у своїй комунікації.

«Треба добре знати свою Церкву і тих, чийм голосом ви хочете бути. Це означає не бути чужинцем у власній Церкві, а бути живою клітиною церковного тіла. Ми повинні розуміти, до кого говоримо, чим живе наш співрозмовник, яким є його мислення і контекст. Сьогодні недостатньо просто говорити — потрібно вміти бути почутими», — сказав Глава УГКЦ.

Він також зауважив, що Українську Греко-Католицьку Церкву колись називали мовчазною, але зараз усе змінилось.

«Ми давно перестали бути мовчазними. Ми маємо що сказати світові й робитимемо це щоразу вправніше і професійніше. Нехай у цьому нам допоможе Господь Бог».

Про свідчення УГКЦ у Вселенській Церкві говорив і Апостольський нунцій в Україні архієпископ Вісвальдас Кульбокас, наголосивши, що голос України стає зрозумілим світові через живі спільноти, конкретні людські історії та вірність цінностям навіть у час війни.

Про роль УГКЦ в українському суспільстві в час повномасштабної війни говорив і голова Державної служби України з етнополітики та свободи совісті Віктор Єленський. Він зауважив, що довіра до Церкви в Україні значною мірою зростає завдяки особистим зустрічам у громадах, де слово Церкви не абстрактне, а прожите разом із людьми.

«Голос Церкви завжди був потужним, але в час війни він став особливо видимим», — сказав Віктор Єленський.

Значна частина дискусій була присвячена досвіду Інституту архангела Гавриїла як простору формації майбутніх комунікаторів і дипломатів Церкви.

Випускниця інституту Нагалія Скорейко наголосила, що йдеться не про набір інструментів: «Інститут Гавриїла — це не дипломатичний протокол і не перелік практик. Це

Учасники конференції «Голос УГКЦ у світі». Фото PICU

— глибока формація, яка дає змогу зрозуміти історію, місію та соціальний контекст служіння Церкви».

Владика Борис Гудзяк, митрополит Філадельфійський, очільник Департаменту зовнішніх зв'язків УГКЦ та президенту Українського католицького університету, наголосив, що до створення програми церковної дипломатії УГКЦ йшла 8 років.

«Ми не маємо лише завчати тези й опанувати технології для їх трансляції — ми маємо бути живими свідками віри», — сказав він.

Другий день конференції розпочався Божественною Літургією в катедральному соборі Успіння Пресвятої Богородиці УГКЦ, після чого відбулася сесія «Дипломатія через віру: служіння УГКЦ».

Учасники сесії говорили про межу між церковним свідченням і політичною діяльністю, наголошуючи, що місія Церкви — не замінювати державу, а бути поруч із мирянами, створюючи для них простір дії.

«Ми не повчасемо, ми свідчимо», — зауважив єпископ єпархії Пресвятої родини УГКЦ у Великобританії владика Кеннет Новаківський, додаючи, що завдання Церкви — професійно говорити зі світом про гуманітарні потреби України.

Голова Пасторально-міграційного відділу УГКЦ владика Степан Сус звернув увагу на двосторонність дипломатії: Церква має не лише розповідати про власну історію, а й уважно вивчати контексти інших спільнот, щоби бачити себе очима світу.

Керівник Департаменту зовнішніх зв'язків УГКЦ в Україні о. Олекса Петрів зацентрував, що практичне значення церковної дипломатії полягає у здатності бути мостом між культурами й цивілізаціями, апелюючи до спільних цінностей, а не до інтересів.

Президентка Карітасу України Тетяна Ставнича, ділячись власним досвідом, назвала служіння Карітасу «дипломатією практичної любові», яка відновлює людську гідність і соціальну згуртованість.

Директор Школи журналістики та

комунікацій УКУ о. Андрій Шестак наголосив, що УГКЦ має шанс стати прикладом для інших Церков у сфері комунікацій, якщо інвестуватиме в людей, час і ресурси.

«Розвиток технологій дає нам можливість творити глобальну культуру української Церкви, яка буде мультиплікуватися», — резюмував священник.

Під час другої сесії конференції — «Міжнародна місія УГКЦ: погляд держави і громадськості» — звучали оцінки ролі Церкви у глобальному контексті з боку дипломатів, політиків та експертів.

Арсеній Яценюк, прем'єр-міністр України (2014–2016), голова Київського безпекового форуму, наголосив на тому, що українці мають достатньо ресурсів і моральних підстав, щоб розповідати світові правду про себе, а донесення цієї правди створює додаткову міжнародну підтримку України.

Павло Клімкін, міністр закордонних справ України (2014–2019), посол України у ФРН (2012–2014), звернув увагу на виклики гібридного світу, у якому Церква може створювати «додану вартість» людського спілкування через відновлення довіри, цінностей і раціонального розуміння значення України для світу.

«Держава має бути привабливою, а Церква — зрозумілою. Нам довіряють, нас хочуть чути, але ми повинні виховати нове покоління лідерів, які стануть професійними голосами цієї правди. Наше завдання — не просто бути присутніми у світі, а транслювати сенси, які нас мотивують», — наголосив

Юрій Підлісний, керівник програми «Етика — Політика — Економіка» в УКУ.

«УГКЦ має унікальний моральний фундамент, щоби бути „альтернативним обличчям“ України в адвокації. Стійкість українців тримається на солідарності, а Церква може стати тим провідником, що запускає правильні тренди серед діаспори та міжнародних партнерів», — зазначив Микола Мурський, директор адвокації «Razom for Ukraine».

У дискусії «Університети і міжнародні відносини в час гібридної війни» взяли участь ректори провідних університетів та представники освітньої і культурної сфер. Вони говорили про роль академічного середовища у формуванні міжнародної довіри до України.

Екзаступник міністра освіти і науки України Михайло Винницький наголосив, що «довготермінова міжнародна співпраця університетів завжди будується на рівних — взаємодоповненні та взаємоповазі». За його словами, українці є одним із найосвіченіших народів Європи і «мають що запропонувати людству в усіх сферах», зокрема у відстоюванні правди, свободи й добра.

Заступниця міністерки культури Богдана Лаюк звернула увагу на потребу глибшої роботи з культурною пам'яттю, зауваживши, що «важливо не просто знати, хто ми є, а вміти правильно перекладати ці знання для світу». Вона також наголосила, що сьогодні Україні потрібні «безпечні майданчики для дискусій про базові екзистенційні питання: ким ми є і куди рухаємося».

Ректор Буковинського державного медичного університету Ігор Геруш зазначив, що «зовнішня комунікація неможлива без внутрішньої міцності», адже лише плекання власних цінностей дає змогу впевнено представляти Україну назовні.

Ректор Чернівецького національного університету Руслан Білоскурський зауважив, що «міжуніверситетська співпраця виходить далеко за межі дипломів чи суто академічних знань», адже йдеться про формування живої екосистеми, «де український голос звучить усюди, де є українці».

Завершальним етапом конференції стали воркшопи, під час яких учасники напрацьовували конкретні пропозиції: від стратегічної мапи дипломатичних можливостей УГКЦ до бачення ролі діаспори та розвитку церковної дипломатії на наступні роки.

Підсумовуючи дискусії, митрополит Філадельфійський Борис Гудзяк наголосив на масштабі вже наявного потенціалу УГКЦ у світі: «Наша Церква має в чотири рази більше парафій, ніж усі українці мають шкіл. Якби ми могли кожну парафію озброїти компетентністю — знати, що сказати і як сказати, — це би потрясло світ».

«Чому у Сполучених Штатах існує широка громадянська підтримка та була потужна військова підтримка України? Бо там уже 150 років є українці, — продовжив митрополит. — 141 рік ми служимо Церкві. Ми маємо 209 парафій у США. Не 10 і не 30 років від часу незалежності, а починаючи з 1884 року. Отже, тут є великий потенціал. Багато чого вже зроблено, але ми можемо це посилити».

PICU

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Парламент Швейцарії прийняв рішення автоматично дозволяти експорт і реекспорт свого озброєння у 25 країн, навіть якщо вони залучені до збройного конфлікту. Журналісти нагадали, як Німеччина, Іспанія, Данія та Нідерланди зверталася до Швейцарії з проханням дозволити реекспорт в Україну швейцарського озброєння. Однак, країна відмовила, посилаючись на закон. Це викликало обурення у політиків, а європейці все рідше стали робити замовлення у швейцарських оборонних компаній. Тепер же, на тлі масштабного переозброєння Європи, ВПК Швейцарії ризикує залишитися осторонь. Тож, 25 країнам (переважно європейським) дозволили експорт швейцарської зброї, навіть якщо вони будуть залучені до збройного конфлікту. Для них скасовано і вимогу підписувати "Декларацію про заборону реекспорту". При цьому уряд Швейцарії зберігає за собою право накладати вето.
- У січні 2026 року Україна досягнула рекордних обсягів імпорту електроенергії за місяць – понад 894 тис. МВт-год. Підкреслюється, що це найбільший показник імпорту за період повномасштабної війни. Згідно з аналітикою, у порівнянні з груднем 2025 року, імпорт електроенергії зріс на 40%. Найбільшу частку і надалі займає Угорщина – 45%. Зазначається, що експорт електроенергії у січні 2026 року був відсутній. Загалом, експорт повністю відсутній з 11 листопада 2025 року.
- Спеціальний представник президента США Стів Віткофф після поїздки до Ізраїлю поїде на наступний раунд переговорів між Україною та Росією, який відбудеться 4-5 лютого в Абу-Дабі. Раніше держсекретар США Марко Рубіо повідомляв, що спецпредставник президента США Стів Віткофф і зять Трампа Джаред Кушнер "не поїдуть туди" але участь США "ймовірна".

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п'ятниці
в 9 год ранку
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ПЕРЕДПЛАТИТЬ
ГАЗЕТУ
«ГОМІН УКРАЇНИ»

КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, -
ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

T.M. CONTRACTING
HEATING, COOLING &
PLUMBING COMPANY

Terry
+1 (647) 622-2636
tmcontract@yahoo.com
www.tmcontract.ca

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ПОСТУП

українська радіопрोगрама

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Facebook:
Lyubomyra Matviyas

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіячук

Шановні передплатники,

Редакція «Гомону України» з особливою вдячністю звертається до Вас, за вашу незмінну й багаторічну підтримку. Саме завдяки Вам наша газета вже понад 75 років залишається надійним джерелом новин та зв'язку для української громади.

Повідомляємо, що починаючи з 1 січня 2026 року, діятимуть оновлені ціни на передплату. Це рішення пов'язане зі зростанням витрат, зокрема значним підвищенням поштових послуг від Canada Post, вартості друку, матеріалів та загальних виробничих витрат.

Щиро дякуємо Вам за розуміння, підтримку та багаторічну довіру.

З повагою,
Адміністрація «Гомону України»

Категорія відправлення	Стара ціна	Нова ціна
Публікаційна пошта (Канада)	75 CAD	90 CAD
Стандартна пошта (Канада)	100 CAD	125 CAD
Відправлення до США	120 USD	150 USD
Міжнародні відправлення	250 USD	275 USD

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

STAND WITH UKRAINE

BCU FINANCIAL WILL MATCH ALL DONATIONS

MADE TO THE UKRAINE HUMANITARIAN AID FUND & FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES FUND UNTIL DECEMBER 25, 2025 – UP TO A TOTAL OF \$100,000!

DEPOSIT SPECIAL

3.50%*

34 months

3.30%*

14 months

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

/BCUFinancial

/bcu-financial-group/

@bcufinancialgroup

* Terms and conditions apply: 34-month and 14-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from November 7, 2025. Rates are annual and subject to change.